

UFO NYTT

NR 1 1996

Västerberglagens

UFO förening

INNEHÅLL

Sid	2	Förord
"	3	Klipp
"	4-8	Inkomna UFOrapporter
"	9	Klipp
"	10-12	Projekt Hessdalen
"	13	Saxat
"	14-16	UFO i Norge
"	17	Rotation motverkar tyngdkraften
"	18-20	UFO, fantasi & verklighet
"	21	Saxat
"	22	Liv på Mars
"	23-25	Klipp

UFO-NYTT är en tidning för medlemmarna i Västerbergslagens UFO förening. Den utkommer 4 gånger/år.

Medlemskap 1996: 100 kr. Medlemmar under 16 år 35 kr.

Adress: Västerbergslagens UFOförening, box 99, 77723

Smedjebacken. Tel 0240/79135

... OBS... ÅRSMÖTE ... OBS...

Mån 25 mars kl 19.00

konferenslokalen, ABF

Storgatan 19 4tr Ludvika

Välkommen!

BP 951020

Fler tror på utomjordingar och spöken än på en kristen Gud

STOCKHOLM (TT)

Var fjärde vuxen svensk tror att utomjordiska varelser ibland besöker jorden och nio av tio tror på övernaturliga upplevelser. Men knappt var sjätte anser att det finns en personlig gud.

Det framgår av Uppsalaforskaren fil dr Ulf Sjödins studier av unga och gamla svensks inställning till livsfrågor i boken "En skola - flera världar".

Sjodin lade fram en pilotstudie med enbart ungdomar förra sommarens. Till hans häpnad trodde var tredje gymnasist på spöken och övernaturliga fenomen.

I boken är perspektivet vidare och omfattar även vuxna. Det visade sig att tron på det ockulta inte var ett ungdomsfenomen, utan en mycket stor andel av de vuxna hade samma inställning.

En förklaring finner Ulf Sjodin i att såväl kyrkan som naturvetenskapen tappat mark på senare år.

- Vi har blivit utan auktoriteter om verkligheten och det övernaturliga, anser han.

Efter att ha delat upp de sva-

rande i grundskole-, gymnasie- och höskoleutbildade tvingas han konstatera:

- Att utbildning skulle leda till kritiskt tänkande tycks vara en myt.

Fler tror på varsel

Sjodin jämför också en undersökning från 70-talet med den nu framlagda och finner att tron på det övernaturliga ökat avsevärt.

De som absolut trodde på varsel och sanndrömmar uppgick till nära 40 procent båda gångerna, men de som svarade "ja, kanske" var nu 45 procent mot 28 på 70-talet.

De som trodde att det var möjligt att nå kontakt med avlidna personer steg från 21 till 32 procent av de vuxna.

Gengångare

Jämför man unga med vuxna är skillnaden när det gäller tron på utomjordiska varelsers besök på jorden markant. Hela 38 procent av de unga tror detta! medan det bland de vuxna finns 24 procent som delar den uppfattningen.

- Mentalhygieniskt oroande men knappast farligt, tycker Ulf

Sjodin.

Nära 1 500 unga har fått svara om de instämmer eller tar avstånd från ett stort antal påståenden.

Var tredje av dem anser att det finns människor som kan få kontakt med de dödas andar, men nästan lika många tror att det finns människor som kan "gå igen" efter döden som spöken.

Hela 64 procent kan tänka sig att det finns utomjordiskt liv, 54 procent att man kan få varsel om det som skall hända.

Var femte tror på reinkarnation, det vill säga att man efter döden återföds i en annan kropp och de allra flesta av dem anser att man genom till exempel hypnos kan minnas sitt förra liv.

Viktigast för de unga är fred och arbete. Därefter kommer äktenskap och kärlek som tillsammans med ekonomisk trygghet är de områden som ökat mest på de 23 år som gått mellan 1971 och 1994. Frågor på retur är att göra insats för u-länder, hjälpa sårbara lotade och att förstå livsproblem.

Men allra sist på listan kommer "göra samhällsinsats".

FÖRORD.

Dags igen för årsmöte, vore trevligt om medlemmar ville komma. Man behöver inte vara rädd för att få extra poster för att man kommer. Men vi som sitter i styrelsen tycker det skulle vara kul att få se vilka som är medlemmar. Ni har ju även rätt att säga till om det ni anser är fel, eller ge förslag till kommande verksamhet i föreningen.

Finns intresse för Hessdalen i vår, så hör av er till föreningen, Gunnar Örjas håller i den och planerar just nu. Det är även en resa till Gotland i höst på gång. Där finns mycket att se, både arkeologiskt m.m. Priserna skall vi givetvis försöka hålla på en rimlig nivå.

UFO SVERIGES årsmöte hålls i Ängelholm, mycket passande på grund av Pollenkungens observation, vilka har intresse av det? Hör av er. UFO SVERIGES möten brukar innehålla mycket intressant. Fältforskare från hela landet, intressanta föredragare. Alla har UFO som gemensamt ämne, kan det bli bättre?

Vi är glada att dom flesta redan betalt in sina medlemsavgifter, lite mindre arbete för oss. Hoppas dom flesta är nöjda, vi lyckades utkomma med ett extra nummer av tidningen även under 1995.

Om någon har synpunkter på höjningen av medlemsavgiften så hör av er. Vi tar även upp sådant på årsmötet.

Gudrun.

0240 - 79135

Tisdagen den 26 december 1995

Förklara det här, rasister

■ Rasister, nynazister och invandrarhatare grundar som bekant sina åsikter på människors hudfärg och nationella härkomst.

1. Det är vetenskapligt bevisat att länken mellan apor och människor utgjordes av en varelse som har sitt ur-

Människans förmöder Lucy grävdes upp i Afrika.

Foto: ANDERS KALLERSAND

sprung i Afrika, närmare bestämt Etiopien. Det avgörande fyndet var en liten tvåbent varelse som kallas Lucy. Med andra ord: människans förfader var afrikan och därmed också med största sannolikhet neger! (Eller färgad om man vill det.)

2. De som är någorlunda bevandrade i svensk historia vet att Sverige täcktes av inlandsis för 8 000 år sedan, med andra ord fullständigt obeboeligt. Detta obestridda faktum leder till ett annat obestridda faktum: alla svenskar är invandrare från början!

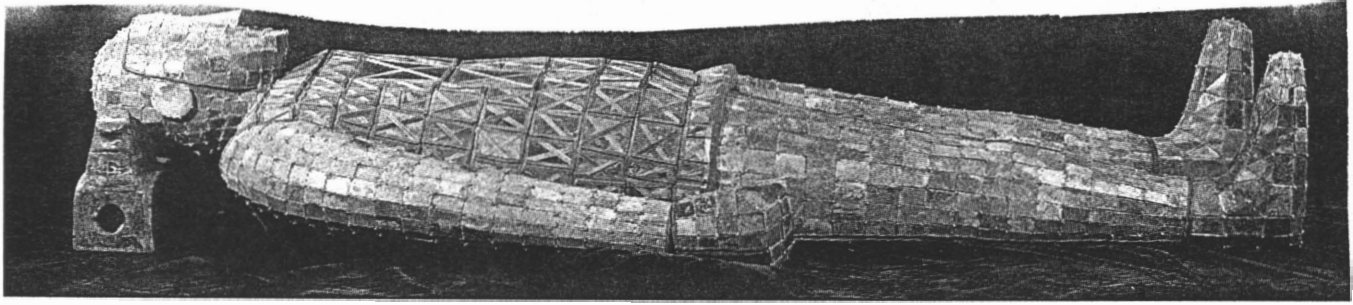
3. Den vita rasen anses ju av rasisten vara överlägsen alla

andra raser av den enkla anledningen att den är just vit. Till alla er som nu tror att det förhåller sig såhär, och således också bekänner er till rasismen, till er vill jag bara ställa en enkel fråga: Vet ni vad som händer när man låter vitt ljus passera genom ett prisma?

Jo, hör och häpna, det vita ljuset bryts och blir till ett blått, violett, grönt, gult och rött färgspektrum! Den vita människa är med andra ord den mest färgade!

Hur förklarar ni rasister det här? Jag kräver ett svar!

Daniel Svensson

Fyndet av 2 100 år gamla sarkofager i Kina gladda många ufo-anhängare i väst i slutet av 1960-talet. Sarkofagerna liknade rymddräkter så pass att man trodde att Kina under förhistorisk tid måste ha besökts av varelser från rymden.

Kineserna trodde inte på ufo-teori i väst

Endast i Västerlandet tolkades jadesarkofager som rymddräkter

Arkeologi: År 1968 fann kinesiska arkeologer en grav från 113 f Kr, där prins Liu Sheng och prinsessan Dou Wan lagts

till vila i sarkofager, alltså människoformade kistor.

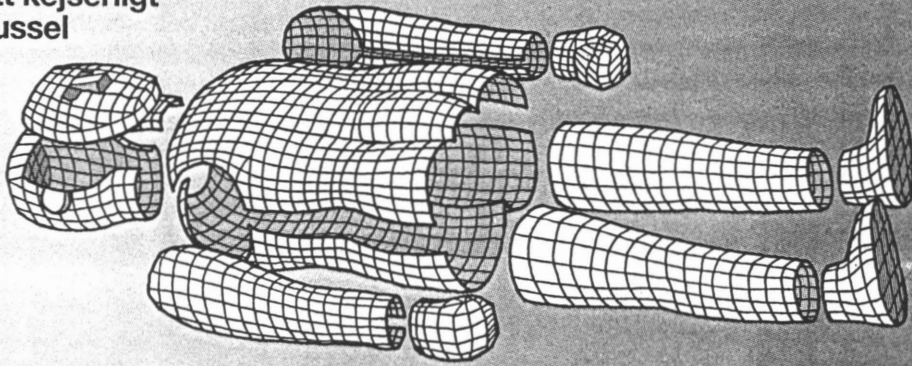
Av deras jordiska kvarlevor fanns bara några tänder och lite

tyg kvar. Det uppseendeväckande var sarkofagerna. Princens var t ex gjord av 2 160 små jadebitar, som sytts ihop

med 1,1 kilo guldtråd. Den dräktliknande sarkofagen hade sytts ihop av åtta större bitar, och den väckte hänförelse bland västliga ufologer. För dessa var sarkofagerna ytterligare ett bevis på att jorden under förhistorisk tid hade haft besök från främmande planeter. Enligt ufoanhängarna hade kineserna med dessa sarkofager försökt att efterlikna rymddräkter. De döda skulle vara klädda som gudar, dvs varelser från rymden, när de gick vidare till det hinsides. Sarkofagernas speciella nackstöd måste föreställa hörlurar.

Kinesiska arkeologer lät sig dock inte ryckas med av dessa funderingar. Nackstöden använde antikens kineser normalt som huvudkudde. Graven och de dräktformade sarkofagerna var också helt i linje med de traditioner som gällde för kejsaren och hans närmaste familj under Handynastin. Man använde bara olika material. Ju dyrbarare föremålen var, desto högre status hade de döda medan de levde. □

Ett kejserligt pussel

De två sarkofagerna från 113 f Kr bestod av åtta delar, som syddes ihop runt liken. Den största sarkofagen var gjord av 2 160 jadeplattor och ihopsydd med 1,1 kilo guldtråd.

● De första synålarna användes av Cro-Magnon-människan, som tillverkade dem av ben för 30 000 år sedan.

● Jupiters dygn varar 9,92 timmar. Men Jupiters röda fläck tar sex dygn för att nå runt ett varv. Fläcken är nämligen inte »fast», utan anses vara ett högtryck.

Tiden i ett rymdskepp

Skulle tiden stå stilla inne i ett rymdskepp som flyger med ljusets hastighet?

C. Ycipää

Enligt Einsteins speciella relativitetsteori kan man inte komma upp i samma hastighet som ljuset i vakuum. Men vi kan se på vad som sker, när ett rymdskepp får en hastighet nära ljushastigheten.

För besättningen ombord på rymdskeppet skulle tiden verka gå som om

de befann sig på jorden. För dem som befinner sig på jorden, ter det sig däremot som om tiden i rymdskeppet går långsammare ju närmare ljushastigheten skeppet kommer.

Om rymdskeppets hastighet är tillräckligt nära ljushastigheten, kan en miljon år på jorden upplevas som bara ett år för besättningen på skeppet.

Eftersom man då kan säga att rymdskeppet i det närmaste rör sig med lju-

sets hastighet, betyder det att man på 2,2 miljoner år kan nå fram till Andromeda-galaxen, som ligger 2,2 miljoner ljusår bort. För besättningen skulle det verka som om färden har tagit bara 2,2 år.

Ifall det vore möjligt att accelerera ett rymdskepp till strax under ljusets hastighet, skulle alltså människan kunna resa till andra galaxer under sin livstid.

Erik Tronstad

Opera gör
inte så ont
som det låter.

UNDERSÖKNINGSGRUPPEN.

Denna gång skall vi låta rapporterna tala för sig, eftersom det är 4 stycken, och flera bra. Det har varit lite arbetsamt att undersöka en av rapporterna, men samtidigt mycket intressant. Alla rapporter bör nog kollas och utredas.

Ort: Lindesberg.

Tid: 1995 11 12. Klockan: 20,10-20,35

Namn: Helene Bergqvist.

Här låter vi Helene berätta:

Klockan var 20,10. Vi satt i bilen och pratade när jag såg en gul-vit ljuspunkt mellan träden. Jag sa till min syster: Vad är detta? Vi bestämde att gå ur bilen så vi såg bättre, det såg ut att gunga en del, men vi trodde att det var träden som rörde sig, för det blåste en del denna kväll. Vi satte oss återigen i bilen, då var ljuset borta. Klockan 20,35 sa min syster: Titta nu kommer ljuset tillbaka nere vid träden, det steg uppåt, med vad vi uppfattade hög hastighet. Den stora stjärnan såg ut att ha en mindre stjärna efter sig, nästan som en svans, ibland kunde ljusstrålar uppfattas mellan den stora och lilla ljuspunkten. Plötsligt såg det ut att vara 3 ljuspunkter, 1 stor och 2 små, dom såg ut att hålla kurs rakt norrut i hög hastighet, dom försvann på bara några sekunder. Samtidigt som hastigheten ökade, steg det högre upp, till slut så var det bara borta.

Handläggare: Gudrun Andersson

Undersökning: Venus är synlig nära horisonten vid skymningen i sydsydväst i början på december.

Saturnus står i sydost till söder, den är synlig halva natten, men går ned strax före midnatt i dec. Vädret var klart och torrt vid tillfället. För lång obs-tid för flygplan.

Ort: Smedjebacken

Tid: 1995 12 14. Klockan: 17,45

Namn: Anonym

Vittnet berättar:

Vi var på väg från Smedjebackens centrum, och var precis på väg att svänga in på Flätenbergsvägen, då vi fick syn på ett enormt starkt sken på himlen, detta stod alldeles ovanför Ringvägen.

Vi åkte sakta med bilen och såg hur föremålet rörde sig sakta och stannade alldeles ovanför kraftledningarna, som går över åkern. Det liksom stod stilla och vibrerade. Skenet verkade komma från 2 enormt starka strålkastare, runt det hela var det som andra strålar, vilka inte var lika starka.

Vi fick då möte med en bil och åkte då nerför en backe, och sedan snabbt tillbaka. Föremålet verkade då liksom ha vänt, för det började röra på sig och det var först då jag kunde urskilja konturerna av en trekant med något rundade kanter. Det såg även ut som om det satt färgade lampor på ena sidan av föremålet. Vi fick återigen möte med en bil och åkte snabbt till backkrönet och vände. När vi kom tillbaka såg vi föremålet långt borta på himlen, det försvann bakom skogsbrynet, vilket måste betyda att det försvann med en oerhörd fart från det läge då vi såg, hur det stod still och vibrerade.

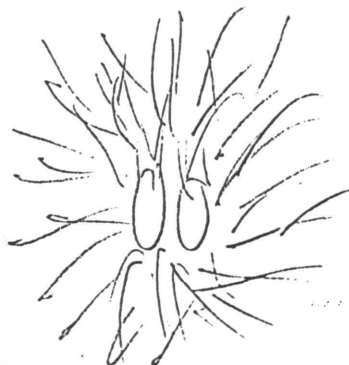
Fältforskare: Gudrun Andersson

Undersökning: Se kommande rapporta.

4. Teckning(ar) av fenomenet

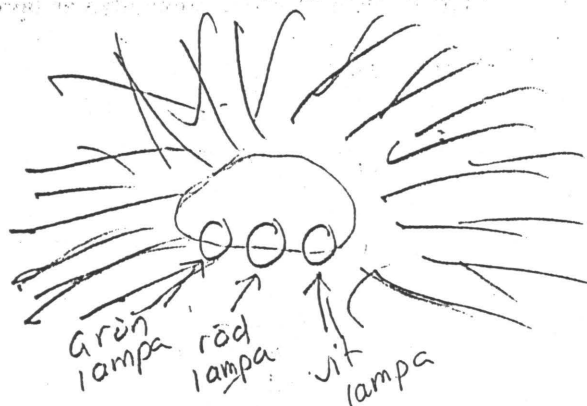
Försök att göra en eller flera teckningar av fenomenet Ni såg, med sådana detaljer som Ni säkert kunde se, t ex vingar, rök och dylikt. Gör gärna fler teckningar, t ex en som visar fenomenets utseende och en annan som visar Ert synfält med fenomenets rörelser över himlen samt exempelvis solens eller månens läge. Om Ni såg mer än ett fenomen (föremål) samtidigt visa då med en teckning hur dessa rörde sig i förhållande till varandra.

INNAN FÖREMÅLET
"VÄNDE"

Två nita starka
Strålkastare

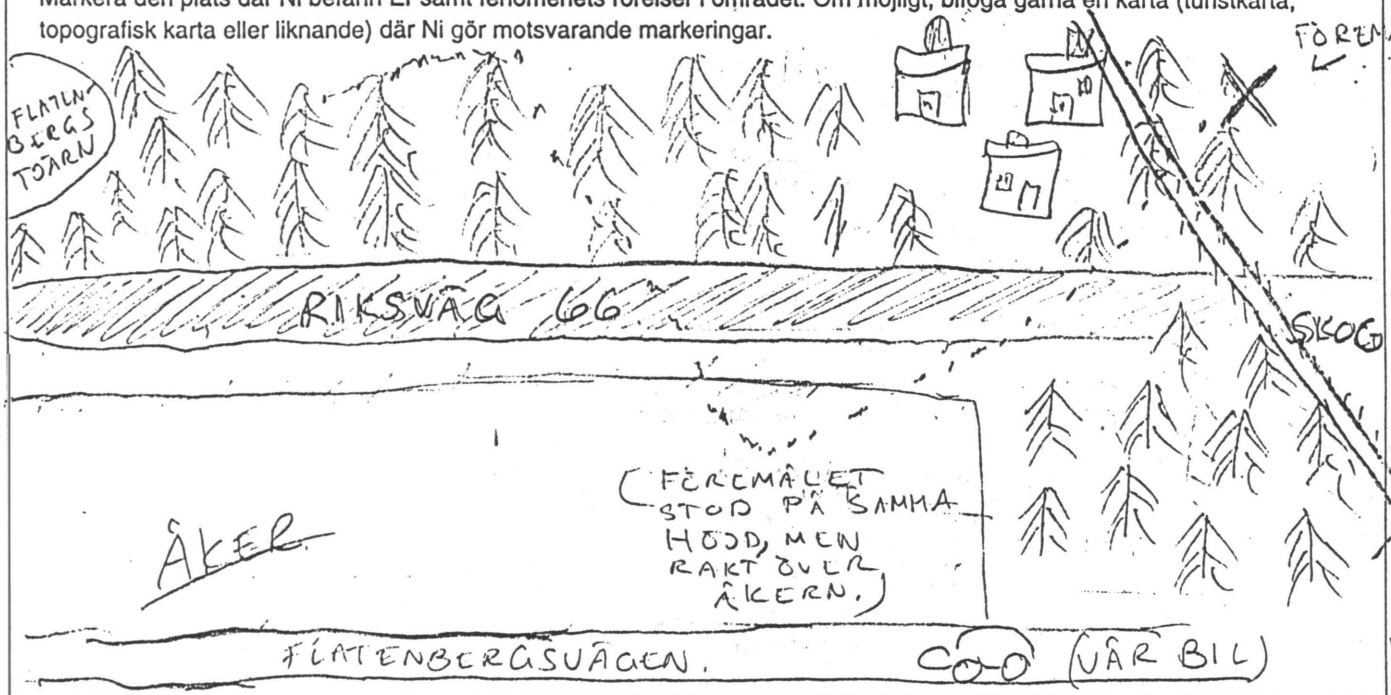
NÄR FÖREMÅLET BÖRJADE
SALTA ATT RÖRA SIG.

5. Kartskiss över observationsområdet

Försök att rita en karta eller skiss över området där observationen gjordes. Ange "norr" med en pil och bokstaven N. Markera den plats där Ni befann Er samt fenomenets rörelser i området. Om möjligt, bifoga gärna en karta (turistkarta, topografisk karta eller liknande) där Ni gör motsvarande markeringar.

6.

(FÖRMÅLETSTFÄRDVÄG ÄR =)

Ort: Smedjebacken

Tid: 1995 12 14. Klockan: 20.55-21,03

Namn: Margit Bergqvist.

Margit säger:

Jag gick in i sovrummet för att stänga av elementen. Fick då se ett ljus långt borta. Det kom sakta emot mig, hade blicken hela tiden mot ljuset. Rätt som det var hoppade något av, såg ut som billyktor och de verkade vara svåra att styra. Ljuset kom sakta närmare och då blev det som strålar och ett stort skynke.

När det kom närmare såg det ut som en kudde, med ett grovt järnrör runtom. Detta syntes länge, sedan försvann den, men istället lite bredvid, uppstod en stor yta som var silverfärgad, formad som en ruter. Jag såg även antenner, en lång smal, och på den längst upp fyra spröt som vibrerade. Jag uppfattade det som om jag var iakttagen. Drog därför för gardinerna och gick därifrån.

Handläggare: Gudrun Andersson.

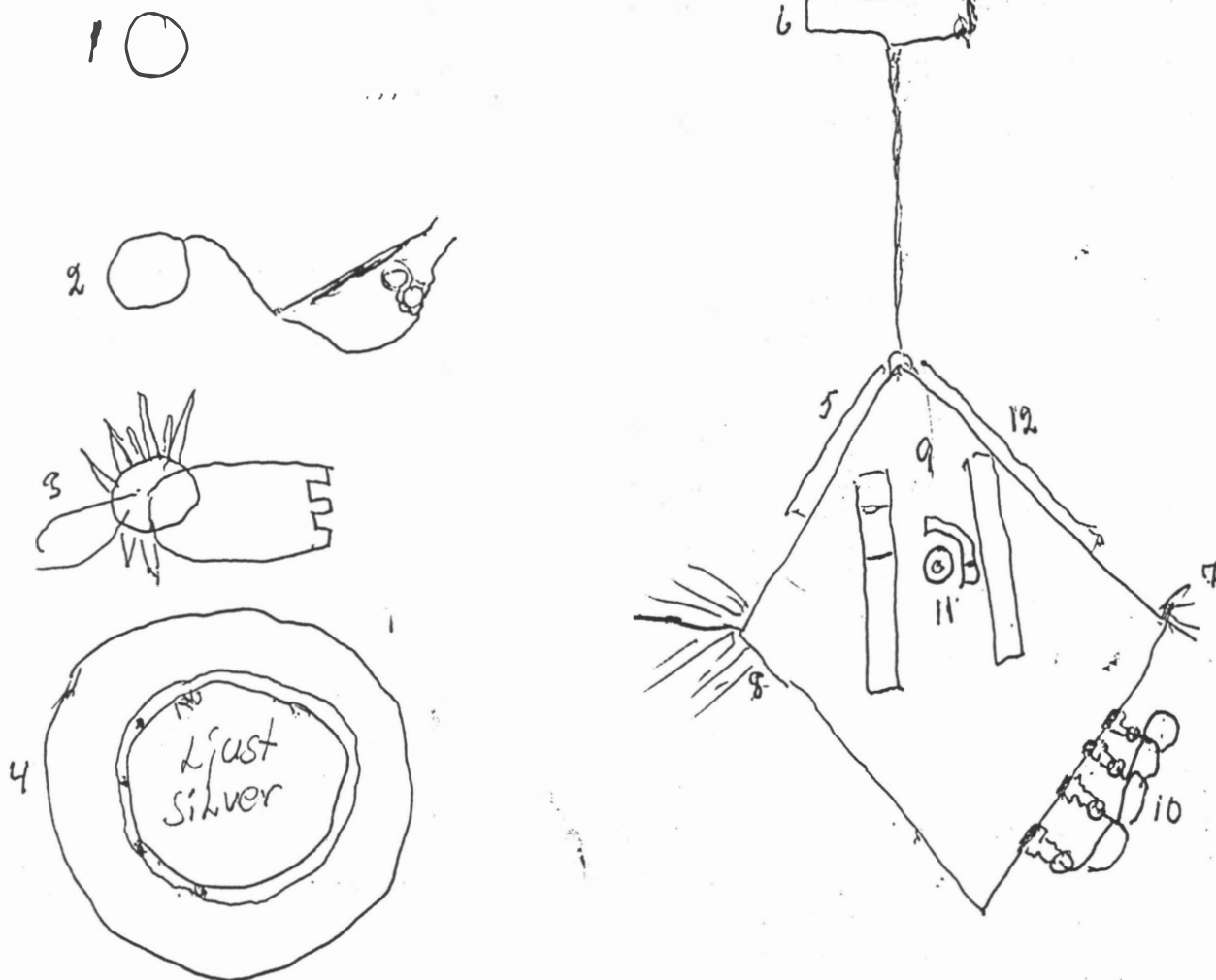
Undersökning: Koll med SJ Banverk, Telia, vägverk och elverk, ingen hade arbetare vid tillfället i området.

Viktets teckning: nästa sida.....

7.

4. Teckning(ar) av fenomenet

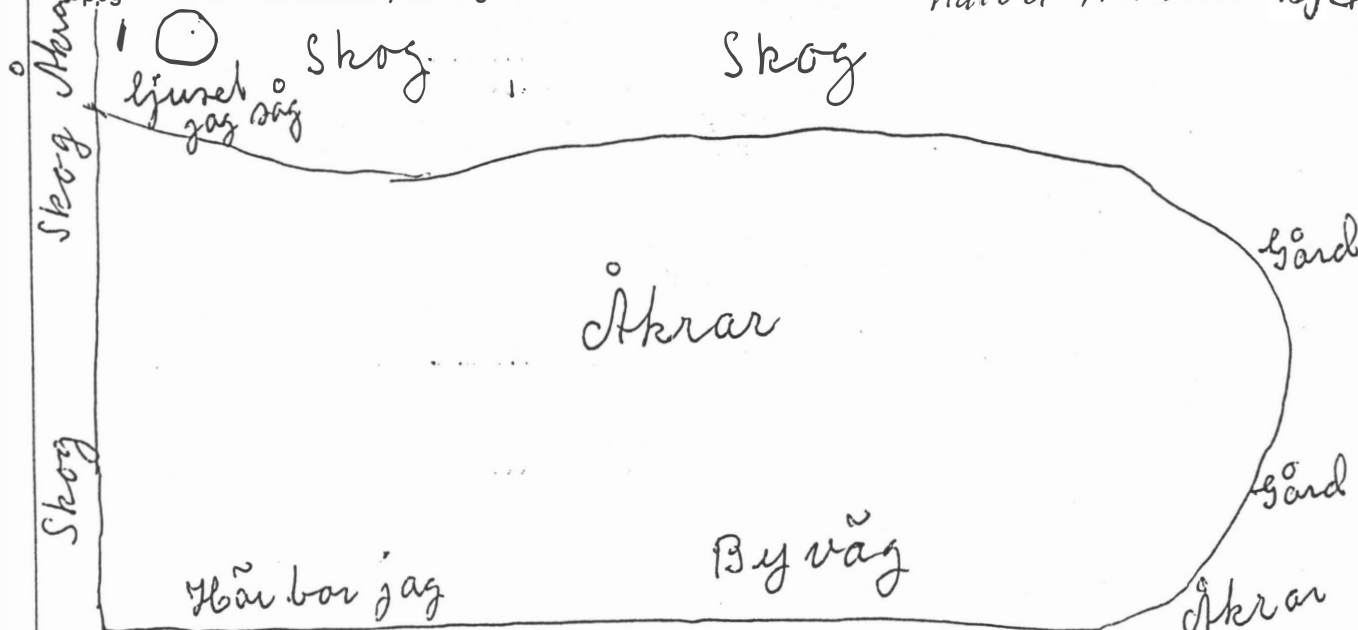
Försök att göra en eller flera teckningar av fenomenet Ni såg, med sådana detaljer som Ni säkert kunde se, t ex vingar, rök och dylikt. Gör gärna fler teckningar, t ex en som visar fenomenets utseende och en annan som visar Ert synfält med fenomenets rörelser över himlen samt exempelvis solens eller månens läge. Om Ni såg mer än ett fenomen (föremål) samtidigt visa då med en teckning hur dessa rörde sig i förhållande till varandra.

5. Kartskiss över observationsområdet

Försök att rita en karta eller skiss över området där observationen gjordes. Ange "norr" med en pil och bokstaven N. Markera den plats där Ni befann Er samt fenomenets rörelser i området. Om möjligt, bifoga gärna en karta (turistkarta, topografisk karta eller liknande) där Ni gör motsvarande markeringar.

halva trädens höjd.

Ort: Furudal

Tid: 1996 01 21. Klockan: 17,55-19,00

Namn: Tommy Källerman.

Tommys berättelse:

Allt började med att jag steg av bussen ca. 17,53. Jag hade ca. 450-500 meters gångavstånd via järnvägen till hemmet. Det var -15 grader kallt och klart. Månen var inte uppe. När jag kom fram till tågbron 17,55 efter att ha tittat på stjärnorna och gått samtidigt, så fick jag syn på någonting som jag först trodde var en ovanlig ljusstark, vit stjärna. Efter bara några sekunder så märkte jag att denna "stjärna" faktiskt rörde på sig, till min stora förvåning. Detta "objekt" hade en ljusstyrka som motsvarade 3-4 ggr Venus, och var uppskattningsvis på 5 km avstånd, och på en höjd av ca 500 m. Det började med att först sväva västerut (åt höger, från mitt håll sett), och åkte efter några minuter österut med en acceleration som jag aldrig har sett maken till. Efter en skarp sväng så fortsatte det västerut, men stannade plötsligt tvärt precis som om det hade kolliderat med en osynlig vägg. Vissa minuter sände det också stjärnfallsliknande ljusblått "stjärngnister" som for mot marken. Det rörde sig systematiskt västerut, och verkade söka av varenda sektor genom att åka fram och tillbaka, men rörde sig alltid ett extra steg västerut, mot Mora-Orsa hållet. Min gissning är att detta objekt befann sig ovanför bakre delen av byn "Arvet", eller vägen mot Orsa och Skattungbyn. Efter 30 minuters observerande så sprang jag hem eftersom det slutligen försvann ur sikte från platsen jag befann mig på.

Eftersom jag var enda vittnet fick jag fart på min mor, som också fick se detta. Vi kunde se objektet mellan träden uppe på himlen, och det föreföll vara i närheten av Hedlunds Sågverk AB. Min mor bevakade objektet som rörde sig i cirklar medan jag kontaktade alarmcentralen runt kl. 18.40. Objektet rörde sig hela tiden västerut och visuell kontakt upphörde totalt ganska exakt klockan 19.00. En sak till (2-3 ggr blinkade objektet orange på bara strax. under sek. per gång). Venus kunde iakttagas samtidigt som objektet.

Handläggare: Gudrun Andersson.

Undersökning: Kontroll med Mora flygplats visade att inget flyg hade förekommit vid tillfället. Milostaben i Strängnäs tog kontakt med Tommy som fick avlägga rapport.

Förbluffande rymdbilder

NEW YORK (TT:s korrespondent) **I tio dagar i december "stirrade" rymdteleskopet Hubble mot en och samma punkt i Universum. De ljussvaga bilder som sakta tonade fram under de långa exponeringarna var förbluffande och har åter revolutionerat astronomin.**

Det visade sig att den punkt Hubble avbildade, som man tidigare trodde var i stort sett tom, i stället hyste 1 500 till 2 000 galaxer av alla möjliga slag.

Om man utgår från att rymden är likformig innebär det att där finns minst fem gånger så många galaxer som man tidigare trott. Antalet galaxer uppgår i så fall till kanske 50 miljarder. Och i varje galax finns kanske 50–100 miljarder stjärnor.

Lyriska forskare

Vår sol är en av miljardtals stjärnor i vår egen lilla oansenliga galax, Vintergatan.

Astronomerna skyndade sig att presentera de uppseendeväckande fynden vid Amerikanska astronomiska sällskapets pågående årliga konferens för att ge världens forskare en chans att snarast ta del av dem.

De amerikanska forskarna var närmast lyriska när de beskrev Hubbles nya upptäckt.

Robert Williams, direktör för Vetenskapliga rymdteleskopinstitutet i

Baltimore, beskrev upptäckten så här:

– Man kan se en myriad galaxer. Där finns stora, där finns små, där finns röda, där finns blå, där finns några som är mycket organiserade och andra som är lösliga i sin uppbyggnad. De flesta av dessa galaxer har aldrig siktats tidigare. Men vi förstår inte hela betydelsen ännu.

Trängsel i rymden

En del galaxer är i spiralform som Vintergatan, andra är runda, några är som raka linjer.

– Om man jämför med arkeologin är det som om man hittat en begravd kungastad men ännu inte är säker på hur den skall dateras.

Det är möjligt att Hubblebilderna

kommer att ge en ny bild av hur universum skapades.

Hubbles nya bilder ser tillbaka i tiden tio miljoner ljusår och det är möjligt att vår Vintergata då såg ut som någon av de märkliga former som nu blivit synliga på Hubbles bilder.

Mot universums tillkomst

Tack vare Hubble har astronomerna kommit allt närmare tidpunkten för universums tillkomst, även om man ännu inte är framme där än.

På bilderna ser det ut som det råder rena "trängseln" ute i världsrymden, med galaxer som travas ovanpå varandra i synfältet.

THOMAS HÖJEBERG/TT

revolutionerar astronomin

Är vårt solsystem typiskt

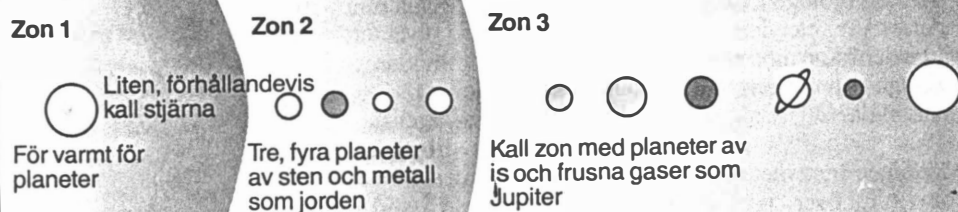
? Hur många planeter finns det i ett solsystem i vår Vintergata? Har alla stjärnor planeter runt sig?

! Det finns en viss ordning i placeringen av planeter i ett solsystem. I den innersta zonen är det för varmt för att en planet skall kunna bildas. I nästa zon kan det bildas planeter av sten och metall, till exempel jorden. I den yttersta zonen är det tillräckligt kallt för planeter av is och frusna gaser som Jupiter och

Saturnus. Genomsnittsstorleken för ett solsystem är 13,5 planeter. Vårt solsystem med nio planeter är alltså lite under medelvärdet.

Bara en enda stjärna av 24 har planeter. Det ger 600 miljarder möjliga planeter i vårt solsystem. Av dem har 40 miljarder en temperatur som motsvarar jordens. □

Så är ett solsystem uppbyggt

I genomsnitt har ett solsystem 13,5 planeter. Vårt är alltså under genomsnittet. Men placeringen av planeter fördelade efter typ i två zoner är typisk för alla universums solsystem.

PROJEKT HESSDALEN

Av Erling Strand. UFO NORGE.

För våra nya läsare gör vi en resume av det som hänt i "PROJEKT HESSDALEN" under de sista 12 åren. Artikeln kan också vara till nytta för dom som följt med i händelserna dom sista åren, tilläggen som kommit till under delprojekten och planerna för framtiden.

Projekt Hessdalen blev framarbetad av en fristående projektgrupp, bestående av Erling Strand och flera framstående UFO-forskare. Projektets huvudmål var att komma underfund med de "okända ljusfenomenen", som så ofta sågs i Hessdalen sedan december 1981. Mellan åren 1981-85 var det många observationer av dessa ljusfenomen. De sista 8-10 åren har aktiviteten varit mindre, men det ses fortfarande om än sporadiskt. De (ännu) okända ljusfenomenen har också blivit omtalade som UFO, och när ordet UFO ofta blir miss-tolkat, blir det en belastning i detta sammanhang. Vetenskapsmännen som forskar speciellt i detta, har gett det namnet "Hessdalsfenomenet", H.P.

Vad är då detta fenomen? Ingen har ännu klart kommit med någon förnuftig och tillförlitlig förklaring.

Märkliga ljusfenomen blir sedda på många ställen i världen, och på några ställen observeras fenomenen oftare än på andra ställen. Hessdalen som ligger 30 km nordväst om Rörås är ett av dessa ställen.

Projektgruppen anordnade en fältaktion i Hessdalen 2 ggr vintern 1984-85. Många instrument blev använda, och flera observationer gjordes av detta fenomen. En rapport på engelska blev utgiven 1985.

Dessa fältaktioner och målsättningar har fått en bred uppmärksamhet och har blivit presenterad och diskuterad på flera vetenskapliga konferenser, i föreningar och lag, även vanligt folk har ventilerat detta. Information om projektet har också blivit offentligtgjort via föredrag, artiklar i faktatidningar, veckopress, dagstidningar, böcker, radio och TV. Ett internationellt arbets-team blev arrangerat för första gången i mars 1994, där 27 vetenskapsmän från 8 länder deltog. En översikt över det som blev presenterat, kommer inom kort att offentliggöras.

Det är också planer på att ha instrument på plats under lång tid i Hessdalen. De skall kunna registrera det som är nödvändigt för att forska vidare i detta fenomen.

Instrumentstationen skall vara på plats konstant och vara automatisk. Data skall kunna överföras direkt till experterna för analys.

Flera vetenskapsmän från universitet i in och utland har berättat att dom är intresserade av att vara med i projektet. Däribland finns också en nobelpristagarkandidat. Det fortsatta arbetet med projektet kommer att ske av en projektgrupp vid högskolan i Östfold i samarbete med de övriga forskarna.

Bakgrunden.

Hessdalsfenomenet har oftast blivit observerat som ljuskälla, det kan vara så starkt att det lyser upp hela områden.

Ljuskällor har en diameter som kan variera från 1 cm till flera meter i diameter. Formen kan även den variera. Ofta har det varit ellipsformat. Några har observerat och beskrivit det som pistolformat, andra gånger runt (sfäriskt). Varaktiviteten på fenomenet kan vara från en bråkdelsssekund till flera timmar. Det kan stå stilla i flera minuter och sedan sätta fart och snurra runt. Ofta syns det nära marken, man kan tydligt iakttaga backar och landskapsformer. Observatörer har sett det stå stilla på fjällsidan i flera minuter, för att sedan fara ned över dalen och försvinna.

Hessdalsfenomenet kan också vara snabbt, ca 30.000 km i timmen har blivit uppmätt på radar.

Hessdalsfenomenet har fått sitt namn av Hessdalen som är en 10-12 km lång dal, med ca 200 innevånare, det ligger i Sörtröndelag. Vägen upp till Hessdalen går tättbebyggda Ålen, som ligger ca 35 km nordväst om Rörås, längs riksvägen 30. Reser man vägen från Ålen kommer man in i norra Hessdalen, det ligger i nordsydlig riktning. Dalen ligger på en höjd, av 600-700 meter, med fjäll på båda sidor, upp till 1000-1100 meters höjd. "Hessdalsfenomenet" finns över hela världen. Det visar sig ofta som en stark ljuskälla, som kan dyka upp många gånger på kort tid i ett begränsat område. Typiskt är att det kan vara under 1-3 veckor. I några av dessa områden (som också kallas UFO-fönster) observeras dessa fenomen extra ofta och länge, ett sådant är Hessdalen. Skillnaden här var att det rörde sig om 3-4 år istället för några veckor. Observationerna startade i dec. 1981, och fortsatte fram till 1985. Fenomenet syntes då väldigt ofta i området. Som mest 2 ggr om dagen, eller 7-9 ggr i veckan. Detta gör Hessdalen mycket speciell i detta sammanhang. Fenomenet fortsätter, men inte i samma utsträckning.

Ljusfenomenet kan utstråla mycket ljus under lång tid. En tid på flera timmar är mycket svårt att förklara. Ännu har ingen heller kunnat förklara detta. Fysikerna har många teorier om vad det är som kan lysa, men inte alla dessa kombinationer. Ett av skälen till att det inte har kommit någon förklaring på fenomenet av denna typ är, det har blivit för få på stället undersökningar i området där det har visat sig. Det finns nästan inget objektiv instrumentell registrering av denna typ av fenomen. Teoretikerna har därför svårt med grundmaterial som de kan basera sina hypoteser på. Man vet ju heller inte exakt när fenomenet uppträder eller var. Hessdalen är unik därför att chanserna är stora att få se ett fenomen där.

Tidigare undersökningar.

Det har först efter 2 år med många observationer i Hessdalen, som gjorde det möjligt med vetenskapsmän som kunde intressera sig för fenomenet. Det var alltså 5 personer som startade det första Hessdalsprojektet 1983. Projektet blev presenterat i Bufora den 27 aug. 1983, på den internationella kongressen i England. På hösten 1983 blev det utarbetat en projektplan. Deltagare blev Forsvar-ets forskningsanstalt, representanter för forskare vid universitetet i Bergen. Den 19 nov. 1983 blev planen framlagd och diskuterad med lokalbefolkningen i Hessdalen. De var mycket nöjda med att något hände och att man tog itu med fenomenet.

Fortsättning i nästa nummer.

Meteoritnedslag eller jordbrand vid Blåbärsåsen?

RÄTTVIK

Vad är det som hänt i närheten av Blåbärsåsen i Finnmarken?

Det undrar Sixten Bergström i Dalstuga som överraskades av något ovanligt i mellandagarna då han var ute och tränade sin hund.

Bergström åkte några kilometer efter skogsbilvägen mot Blåbärsåsen.

Vid en korsväg parkerade han bilen och i sällskap med hunden Dino gick han 500 meter upp för en mindre väg.

– Det var 25 minusgrader och vi vände åter mot bilen då jag fick se en rökpelare intill bilen. Min reaktion var att bilen brann, säger Bergström, som skyndade på stegen och upptäckte att så inte var fallet.

Glödhet

Bergström såg då att röken kom från ett snår alldeles intill vägen. Han tittade närmare och såg ner i en krater med glödheta stenar. Han kände tydlig gaslukt och höll hunden på avstånd för att den inte skulle andas in osat.

Med en påk rörde Bergström

om i kratern med meterdjup glöd. Det var så hett att träpåken tog eld omedelbart, berättar Bergström.

Sixten Bergströms teori är att en meteorit slagit ned och antänt marken eftersom ingen människa varit i närheten den senaste tiden.

Han sätter händelsen i samband med de himlakroppar som setts i rörelse i trakten av Dalfors och över Amungen och som "drog iväg" mot Orsa.

Många teorier

En förfrågan hos räddningschef Rune Daniels hur länge en jordbrand kan pågå gav följande svar:

– Hur länge som helst. Så länge det finns syre i marken och brännbara ämnen.

– Elden kan till exempel följa håligheter i marken eller trädrötter långa sträckor.

Att det pyrt i marken vid vägen till Blåbärsåsen sedan älgjakten är enligt Daniels inte alls omöjligt.

Meteoritnerslag, jordbrand, frusenjägarebrasa, gasfynd eller UFO? Teorier finns, men vad är svaret?

GUNVOR OLARS
0248-13005

Nutidens människa har bara en förfader

Nytt kraniefynd sätter tills vidare punkt för debatten

Antropologi: Fyndet av ett 2,8 miljoner år gammalt kranium från de första apliknande hominiderna styrker teorin om att människans förfäder alla utgick från arten *Australopithecus afarensis*. Denna art blev känd 1974, när man i Etiopien fann det berömda skelettet "Lucy" och visade att människans förfäder fanns redan för tre miljoner år sedan. Se-

nare har man grävt ut flera ben från samma tidsålder.

En längre tid har antropologerna varit helt oense om huruvida *A. afarensis* varit en enda art och därmed upphov till alla senare människotyper, eller om fynden härstammade från två eller flera löst besläktade arter med en ännu äldre förfader.

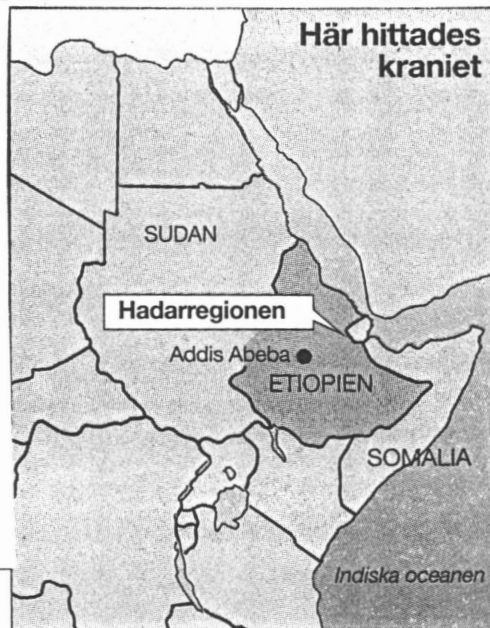
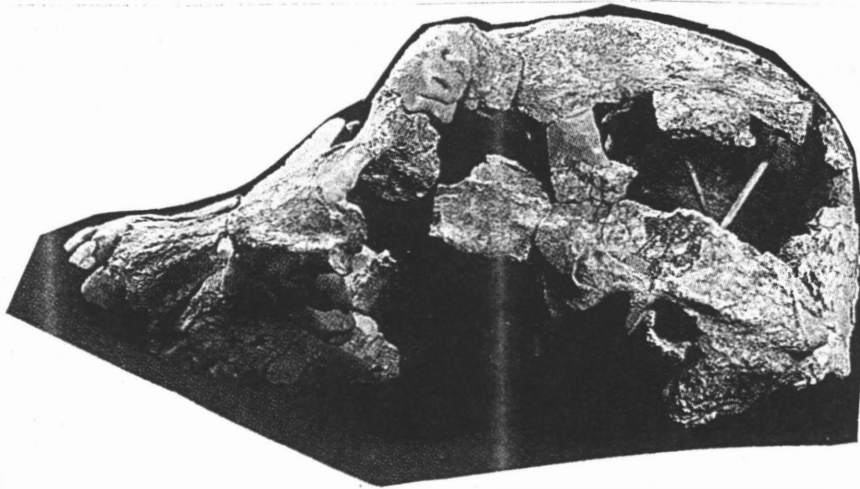
Argumentet för att *A. afarensis* utgjordes av flera arter

var framför allt den stora skillnaden på de ben från armar och ben man hade hittat. Lucy var bara en meter lång, medan en del manliga skelett var en och en halv meter långa. Att skillnaden mellan könen skulle kunna vara så stor inom samma art var svårt att förstå.

Omvänt fanns det också goda argument för att *A. afarensis* var en enda art. Medan

längdskillnaden mellan könen i dag är 13 centimeter, var skillnaden betydligt större bland flera av våra förfäder. Och om Lucy och hennes samtida härstammade från olika arter, skulle det vara svårt att förklara varför man bara hade hittat kvinnor från en art och män från en annan.

Debatten har försvårats av att antropologerna har saknat ett helt kranium, som mer än något annat karakteriserar en art. Detta kranium har nu alltså dykt upp i Etiopien. Genom att jämföra kraniet med de bitar man redan hade har forskarna kommit fram till att Lucy och hennes släktingar var en enda art och därmed upphov till alla senare människotyper. □

Det 2,8 miljoner år gamla kraniet från Etiopien styrker teorin om att *Australopithecus afarensis* är upphovet till alla senare människotyper.

Metall som ger efter för tryck

Ytterbium är en så kallad sällsynt jordartsmetall, som förekommer mycket glest och bara har få praktiska användningsområden. En radioaktiv ytterbiumisotop, som sänder ut gammastrålning med en våglängd motsvarande röntgenstrålar, har dock använts i

områden utan elektricitet. År 1878 upptäckte den schweiziske kemisten Jean-Charles Galissard de Marignac en ny komponent i ämnet erbia, som han kallade ytterbia. År 1937 framställdes för första gången metalliskt ytterbium genom att man reducerade ytterbiumtriklorid (YbCl_3) med kalium.

Först 1953 lyckades dock de amerikanska forskarna Daane, Dennison och Spedding att framställa metallen i någorlunda ren form. Metal-

liskt ytterbium är mjukt och lätt att smida, färgen och glansen är silveraktig.

Ytterbium är ett av de fyra grundämnena (erbium, terbium, ytterbium och yttrium) som är uppkallade efter Ytterby utanför Stockholm. Här finns ett litet pegmatitbrott, som levererade den första malmen till undersökningarna av de fyra grundämnena.

Ytterbium visar en intressant variation i det elektriska motståndet när metallen utsätts för tryck. Motståndet

ökas till det tiofubbla, när trycket stiger till 39 000 atmosfärer, men sjunker till cirka 80 procent av det ursprungliga, när trycket stiger till cirka 40 000 atmosfärer. Detta hänger ihop med en fasövergång – en förändring av metallens kristallstruktur vid höga tryck.

Tecken: Yb • **Atomnummer:** 70 • **Atomvikt:** 173,04 • **Smältpunkt:** 824°C • **Kokpunkt:** 1 193°C • **Densitet:** 7,0

UFO RAPPORTER FRÅN NORGE: MANDAL

Uppföljning av observationer i Mandal.

I förra numret berättade vi om Gullbjörgs Rosselands och några av hennes observationer tillsammans med sina vänner. Nu har vi fått in ytterligare rapporter från denna skärgård, som tydligen håller på sina hemligheter.

Datum för denna händelse var hösten 1992 eller -93, det var på kvällen som Agneta Kjellin hade sin upplevelse. Hon kom körande från Mandal mot Skjernöya där hon bor, antagligen en sen höstkväll, kanske var det gråmulet. Vid "Natosvingen" i viken där man kommer in mot Skjernöbyn såg hon ett lyse från en båt, den låg ganska långt in i viken. Hon såg lysena en lång stund. De var gulvita. Hon passerade efter en stund en liten bergknöl och lysena skymdes. Men hon hade sedan återigen insyn i bukten, men då var lysena borta. Vid Skjernöbyn saktade hon farten för att kunna se bättre, men det fanns inget kvar att se. Hon fortsatte hem och berättade för sin man att hon sett något märkligt i viken. Han har haft roligt åt detta nu i några år. Det kan nämnas att observationen gjordes nedanför Gullbjörg Rosseland.

Den 20 juli 1995, klockan 23.30 var det dags igen i Mandal. Från en stuga där flera människor befann sig berättas följande: Vi var 5 personer och en av dessa gick ut på terrassen för att röka. Då han ville ha även dom övrigas uppmärksamhet ropades dom ut för att få se ett ljus, som var vitrosa och något gulvit med svagt orange-färgat i. Alla var eniga om att ljusen måste komma från något stort. Men vad? Eftersom dom kände terrängen och visste att där fanns bara en skogsklädd ås, och där bakom ligger havet. Dom stod kvar på terrassen och tittade. Ljusen från övrig bebyggelse kan inte ses från stället. Avståndet fram till ljuset beräknades till ca 700m.

Det skall tilläggas att dom såg ett objekt vid vattnet intill stugan. Det var ljust, och färgen var gul-röd-grön-vit, det såg ut att dansa upp och ned. Det liksom hoppade över vattnet bortåt. Det var mycket mörkt så några detaljer kunde inte ses. Ljuset såg ut att komma bakom åsen. Båda dessa fenomen försvann efter ca en timme. Det susade underligt i träden efter denna observation. Dagen före denna händelse slog TV av och på utav sig själv.

En av observatörerna berättar att hon även tidigare har sett starka svepande ljus, som kommit från en enorm ljuskälla i samma område. Ljuset kommer inte från Ryvinge fyr. Det som setts har varit mycket större, starkare och helt obegripligt. Hon har trott att Marinen haft aktiviteter från 1989-1992.

Den 19 augusti 1995 klockan 03.00 sågs från ett hus vid Skjern-öy, som kanske inte är så underligt med alla sina stugområden. Vittnena berättar, vi var två vuxna och två barn som var i stugan den 19 aug. Vi skulle tillbringa veckan där vid den nybyggda stugan, det hade blivit sent på natten, klockan var ca 03.00 då ett kraftigt ljus kom svepande fram och tillbaka. Stugan blev helt upplyst och kvinnan sa, "Nu kommer det en jättestor båt". Kvinnan gick därefter till fönstret och viftade med armarna. Mannen tog kikaren och tittade, han utbrast "Herregud, det är ingen båt". Kvinnan grep kikaren och sa förbluffad, "Detta är ju ett UFO". (Objektet som sågs var identiskt med övriga vittnesmål som setts utanför Mandal).

"Saken", som sågs, befann sig över vattnet och kom in i sundet mellan Havneholmarna. Det var någon "lucka" under fartyget som reflekterade ljuset nedöver vattnet, dessutom hade fartyget fönster med ett pärlband av ljus. "Saken" var oval till formen och hade en bulle på toppen, därifrån strålade det ett kraftigt ljus. Kvinnan sa, "Saken" är kristallklar i kikaren, tittade i 2-3 min, sedan tittade hon ut över horisonten, där fick hon syn på 2 röda ceris-färgade "farkoster". Dessa kom i en enorm hastighet mot "skeppet", och de flög fram och tillbaka över himlen sedan.

Till att börja med var dom 2 föremål, sedan blev dom 4 stycken. De var alla cerisfärgade och hade blinkande ljus under. Kvinnan stod och tittade, mannen var tvungen att göra ett toalettbesök. När han öppnade dörren efter sitt besök försvann "huvudskeppet". Då sa mannen, omöjligt - den är för stor, för att bara försvinna. "Titta nu på himlen", sa kvinnan. Mannen tog återigen kikaren, gick in och väckte en tredje person som sov, och sa, "Se på detta". Person nr 3 tittade i kikaren och sa: Det är ju en lastbåt. Titta under det, sa mannen. "Oj", sa tredje personen. Jag går och lägger mig, sa tredje personen. Mannen tog omedelbart tillbaka kikaren och såg då 2 föremål som for runt på himlen i en enorm hastighet. Dom for fram och tillbaka upp och ned.

Stod sedan helt still någon sekund, sedan runt igen. Den ena "Sak-
 en" gick rätt ned i havet vid Färö, den andra drog i västlig rikt-
 ning. Så var det hela över. Det är svårt att avgöra hela obs-tid-
 en, men ca 1 1/2 timme. Vill bara tillägga att samtliga vittnen är
 intelligenta och förnuftiga personer. Dom är dessutom både fysiskt
 och psykiskt och socialt sett i fullständig balans. Dom har aldrig
 varit speciellt intresserade av övernaturliga fenomen, dom har
 trott att sådana här fenomen har hört till personer med livlig
 fantasi. Men detta var emellertid solida föremål, och vi såg alla
 samma sak. Nu har dom tänkt om om det övernaturliga, börjat tänka
 mera öppet.

Det kommer fortfarande in rapporter från detta område, och det
 kommer mera rapporter i nästa nummer av tidningen. Om fenomenet
 fortsätter finns tankar på att UFO NORGE skall placera ut egna
 observatörer på stället.

UFO - inte en fråga om tro

Normalt ska man inte va-
 ra petig och märka ord, men
 i UFO-frågan kan det vara
 viktigt med tanke på alla
 fördomar och missuppfatt-
 ningar som finns kring detta
 fenomen.

Ungdomspanelen i P3:s
 "Folkradion" snackade precis
 som många andra om UFO
 som en attitydfråga, något
 man "tror" eller "inte tror"
 på. Men enligt min uppfatt-
 ning så tror man knappast
 på oidentifierade flygande fö-
 remål, dem ser man. Det är
 ju ett faktum att fem till tio
 procent av människors ob-
 servationer inte kan förkla-
 ras naturligt av vetenska-
 pen. Vad dessa vittnen
 egentligen sett är det ingen
 som säkert kan säga. UFO
 behöver faktiskt inte innebä-
 ra besökare från rymden, de
 kan lika gärna vara okända
 naturfenomen, hemliga mili-
 tära experimentfarkoster el-
 ler varför inte rena dimen-
 sionsresenärer, who knows?

Man kan tro olika saker
 om UFO:s ursprung, men att
 själva fenomenet som sådant
 existerar är det ingen tvekan
 om. Det är inskränkt att in-
 billa sig att människan i dag
 skulle förstå och känna till
 allt om naturen och univer-
 sum, vi har nog mycket kvar
 att upptäcka.

Den som är extra intresse-
 rad av detta ämne rekom-
 menderar jag varmt att läsa
 Håkan Blomqvists intressan-
 ta bok "UFO i myt och verk-
 lighet".

Ben Dover

Tisdag 9 januari 1996

Förbryllande Ljusfenomen

LUDVIKA

**Vad är det som lyser med ett
 blinkande sken på natthimlen
 ovanför Högberget?**

Den frågan har gjort åtskilliga
 Ludvikabor både svarslösa och
 sömlösa i flera nätter.

– Med all sannolikhet är det
 Venus som de har sett, säger Gu-
 drun Andersson, UFO-Bergsla-
 gens Undersökningsgrupp.

Den olikfärgade och lysande
 punkten på himlen har förbryllat
 många kvällspigga betraktare av
 stjärnhimlen på sistone.

Stort intresse

Gudrun Andersson vet berätta
 att planeten Venus vållat huvudbry
 för människor långt tillbaka i tiden.

– Venus har alltid varit lite spe-
 ciell.

– Under den senaste perioden
 har den lyst otroligt starkt, för-
 modligen tack vare den klara och

kalla luften.

Helt säker på att det är just Ve-
 nus är hon dock inte.

Det finns för närvarande fler
 objekt på himlen som också pock-
 ar på uppmärksamhet från jorden.

– Sirius, Saturnus och Merku-
 rius har också kunnat observeras
 mycket tydligt.

Att döma av alla telefonsamtal
 hon får finns ett mycket stort in-
 tresse hos allmänheten kring frå-
 gor om himlakroppar.

– Jag rekommenderar alla som
 brukar gå ut och titta på stjärn-
 himlen att köpa boken Astrono-
 misk kalender.

– Den kommer ut varje år och
 beskriver dag för dag var olika
 stjärnor befinner sig, månens upp-
 och nedgång och var planeterna
 kan ses.

Till exempel Venus.

BO JOHANNESSON
 0240-88201

Förbluffande påstående från japanska forskare:

Rotation motverkar tyngdkraften

Ett föremål som roterar medurs kring sin egen axel förlorar vikt. Men ett föremål som roterar i motsatt riktning behåller vikten, påstår två japanska forskare. Teorin har väckt stor uppmärksamhet, och somliga tror till och med att effekten kan förklara hur ett UFO fungerar.

Två japaner offentliggjorde nyligen några uppseendeväckande resultat av flera års studier av gyroskop¹⁾. Ett gyroskop som roterar medurs, sett uppifrån, blir lättare och lättare ju fortare det roterar. Om gyroskopet bringas att rotera åt andra hållet, blir det ingen viktförändring.

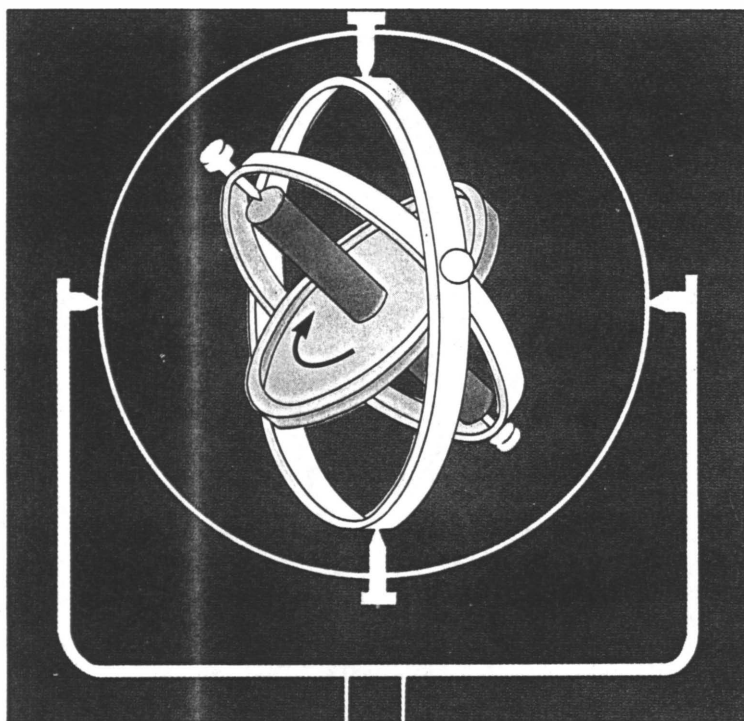
Det bör tillfogas att viktnedgången inte är stor. Ett gyroskop som roterar med 13 000 varv per minut, väger bara 0,005 procent mindre än när det är stilla. Men viktnedgången blir större och större ju fortare gyroskopet roterar.

Resultaten har väckt både uppmärksamhet och misstro i internationella forskningskretsar. Efter att den amerikanska tidskriften *Physical Review Letters* publicerade dem, blev både redaktionen och de japanska forskarna nedringda.

–Många påstod att de hade upptäckt fenomenet före japanerna. Andra hävdade att de för länge sedan hade tagit ut patent på processen. Och så var det några som menade att flygande tefat fungerar på just detta sätt, säger Robert Park i *American Physical Society*.

De flesta forskare har ställt sig tviv-

¹⁾ Ett gyroskop är ett svänghjul som roterar kring sin egen axel med stor hastighet. Rotationen gör att gyroskopet alltid blir stående i samma riktning, även om gyroskophuset vrids. Samma effekt gör sig gällande på en vanlig cykel: Det är svårt att hålla balansen på en cykel som står stilla, men när hjulen roterar, motverkar rotationen tendensen till att välta.

Förlorar en roterande massa vikt? Forskare över hela världen studerar nu ett japanskt försök, som gav till resultat att ett gyroskop blir lättare, om det roterar medurs.

lande till resultaten, men har för närvarande inte lyckats motbevisa japanernas påståenden.

För bra för att vara sant

De japanska forskarna, Hideo Hayasaka och Sakae Takeushi vid Tokohu-universitetet, har inte lyckats förklara varför en massa som roterar i en bestämd riktning, skulle förlora vikt. Däremot har de lagt ner mycket arbete på att finna möjliga felkällor – utan att lyckas.

Ett förhållande som har gjort många kritiker extra skeptiska, är att Hayasa-

kas och Takeushis resultat är "för bra för att vara sant". När deras mätresultat ritas in i ett diagram, hamnar de mycket nära en rät linje. I verklighetens värld borde inexaktheter i mätningarna leda till att minst var tredje mät punkt låg utanför denna linje.

Om det verkligen skulle visa sig att en roterande massa mister vikt, är det långt kvar innan teknologin kan utnyttjas till att göra flygande tefat. Även om Hayasakas och Takeushis resultat skulle vara riktiga, måste ett sådant tefat rotera med 200 miljoner varv i minuten för att bli viktlöst. Inne i tefatet skulle allt levande centrifugeras i stycken.

Den viktigaste konsekvensen av japanernas fynd är därför att gravitationslagarna eventuellt måste revideras. Redan Einstein antydde att spinn och rotation kunde påverka gravitationskrafterna, men i långt mindre utsträckning än de japanska resultaten tyder på.

En grupp forskare vid det prestigetyngda Institute for Laboratory Astrophysics and Technology i Boulder, Colorado, lyckades inte påvisa någon viktnedgång. Under de närmaste månaderna kommer flera andra forskargrupper att upprepa experimentet, så innan året är slut, kommer vi förhoppningsvis att veta om japanerna har tagit fel eller inte. □

Av Bjarne Rösjö

UFO – fantasi

Föreningen UFO-Sverige:

vi kan förklara 95 procent av

– Vi vill att den etablerade forskningen tar tag i UFO-frågan. Många forskare är storligen intresserade men det är inte svenska staten.

Det säger Mats Nilsson från föreningen UFO-Sverige. Sedan 1970 har UFO-Sverige arbetat med att kartlägga UFO-fenomen och inte minst med att försöka göra UFO-frågan seriös.

– Men ett flygande tefat är inget UFO eftersom det är identifierat som ett flygande tefat. Ett UFO är ett Oidentifierat Flygande Objekt (Unidentified Flying Objects).

Riksorganisationen UFO-Sverige startade 1970. Idag har den 25 lokalföreningar runt om i lan-

skriften UFO-aktuellt med fyra nummer om året.

– Tidigare var det myndigheter av olika slag – bland annat FOA och Flygvapnet – som fick ta emot alla UFO-rapporter, men i dag har rapporterna till dem minskat, UFO-Sverige tar emot dem istället, så finns det ett behov av oss bland allmänheten.

Enligt UFO-Sveriges statistik kom totalt 245 UFO-rapporter in till föreningen under 1993, därav inträffade 99 observationer samma år. Övriga observationer gjordes tidigare.

– Det kan dröja flera år innan folk vågar kontakta oss och berätta vad de varit med om, berättar Mats Nilsson.

95 procent kan förklaras

Ett UFO kan uppträda i många olika skepnader. Bland allmänheten är förmodligen cigarr- och tefatsformade föremål den gängse bilden av ett UFO. Enligt Mats Nilsson är dock de vanligaste observationerna ljusfenomen av olika slag.

– Vi löser omkring 95-98 procent av alla fall under ett år, berättar han, de är misstolkningar som har en naturlig förklaring. De övriga procenten är oförklarliga.

– Folk i gemen är inte så bevandrade i till exempel astronomi, det har hänt att

någon har ringt om Venus när den lyser som starkast. Sedan har vi satelliter som är otroligt vanliga på himlen i dag, själv stod jag tillsammans med några kompisar för en tag sedan och vi såg tolv satelliter på en timme.

Men det är alltså de oförklarliga procenten som är UFO:n i verklig mening. Det är de som i första hand intresserar UFO-Sverige. När UFO-Sverige tar emot en rapport om en UFO-observation går föreningen grundligt tillväga, enligt Mats Nilsson. Bland annat analy-

– Förr i tiden satte man alltid likhets-tecken mellan UFO och flygande tefat. Det är en av de förlöjligande myter som finns kring UFO-frågan, säger Mats Nilsson, ordförande i UFO-Sveriges lokalförening i Sala.

det och omkring 2000 medlemmar. UFO-Sverige har i dag en mycket omfattande verksamhet med bland annat egen rapportcentral, eget forskningsarkiv och specialutbildade fältforskare. Föreningen ger dessutom ut tid-

och verklighet

alla observationer under ett år

serar föreningen rapportören. Hurdan är han/hon? Ålder? Yrke? Yrkesobservatör? Brännsår? Fick observatören någon fysisk/psykisk påverkan av UFO-upplevelsen? Smärta? Olust? Rädsla? Mardrömmar?

Trovärdighet

Det är några av de frågor föreningen ställer sig för att få en uppfattning om observationens trovärdighet. Ibland gör föreningsrepresentanter även djupintervjuer med rapportören ifråga.

– En yrkesobservatörs observation är tyvärr alltid mycket mer värd än medel-svenssons, säger Mats Nilsson.

När rapportörens trovärdighet är fastställd gör föreningen en lika genomgripande analys av själva observationen. Hur såg objektet ut? Ljus? Ljud? Lukt? Rök? Terräng? Observationsplats? Landsbygd/stad? Höghus?

– Ett foto av en observation är värdefullt om observatören var ensam, förklarar Mats Nilsson.

– Med den datateknik som finns i dag kan man manipulera ett foto som man vill. Men kommer någon och säger att det här fotot tog jag och 100 personer till såg samma sak, då är det värdefullt.

Fruktansvärda mardrömmar

Då och då händer det att UFO-upplevelser får obehagliga psykiska konsekvenser. Mats Nilsson berättar om ett fall i Skövde:

– En tjej observerade ett ljusfenomen när hon var på väg hem. Hon tänkte inte så mycket på det men tre dagar senare började hon förföljas av fruktansvärda mardrömmar. Så fort hon somnade kom det någon form av varelse och förde bort henne. Till slut vågade hon inte sova.

– Hon skickade flera brev till mig och till slut åkte jag och en person till ned till henne. Vi frågade henne om det hade inträffat något i hennes barndom som kunde orsaka mardrömmarna. Det hela förblev oförklarligt men mardröm-

marna gav med sig något när hon fick prata av sig om upplevelsen.

– Tyvärr har vi ingen som kan behandla psykiska skador i samband med UFO-upplevelser i UFO-Sverige i dag.

Varför berätta?

Mats Nilsson har ett otal exempel på UFO-upplevelser. Många oförklarliga men ännu fler med fullt naturliga förklaringar.

– En kille i Mariannelund såg ett flygande föremål. Läkarna var tvungna att amputera hans ena ben en tid efteråt. Han fick stickningar i det som hade varit närmast föremålet.

– En polis i USA såg en silverglänsande varelse, han blev av med jobbet, med sina vänner, ja man brände till och med ned hans hus och han tvingades flytta från delstaten, men än i dag framhärdar han i att han såg det han såg. Då kan man ställa sig frågan: Varför utsätter man sig för att berätta sådana saker om det inte är sant? När man vet vad konsekvenserna kan bli?

Mats Nilsson har även en del exempel på dråpliga rapporter genom åren. På Gotland rapporterade till exempel en man – boende i havsbandet – om UFO:n till UFO-Sverige. Det visade sig vara lanternor på båtar en bit ut i havet.

– I Falun var det någon som observerade ett markbundet föremål ovanför en sjö för några år sedan. Smedjebackens lokala UFO-förening gjorde en utredning. Man frågade en bonde i trakten och han sade: ja, jag var ute med skogsmaskinen i går kväll. Den hade alltså gått på andra sidan sjön i höjd med vattnet.

Obduktionen en bluff

De senaste åren har inte så mycket hänt inom UFO-forskningen, enligt Mats Nilsson.

– Det mest radikala som har hänt är nog frisläppandet av den film som påstås visa obduktionen av en rymdvarelse i Roswell, USA, 1947.

En film som visades på TV4 i Sverige och som föranledde UFO-Sveriges ordförande Clas Swahn, journalist på Dagens Nyheter,

att utreda den närmare. Clas Swahn har – enligt Mats Nilsson – tillbringat dagar och nätter hos amerikanska myndigheter för att få klarhet.

– Jag tillåter mig tvivla på äktheten, säger Mats Nilsson, det finns en mängd amatör-mässiga inslag i den. Vi visade filmen för svenska obducenter och de menade att obducenterna i filmen inte arbetar på rätt sätt. Dessutom dog fotografen – som påstås ha filmat – lägligt nog i år, alldeles innan filmen släpptes.

– Däremot finns det bevis för att någonting verkligen kraschade i Roswell 1947, men det vet vi inte vad det är.

Inga bevis för besök

De märkliga formationer som har upptäckts på sädesfält i England under senare år kommenterar Mats Nilsson så här:

– En del är fejkade, men en del vet vi inte vad de är. Det kan vara geologiska eller meteorologiska fenomen. Både SMHI och FOA är inblandade i utredningarna om sädesfälten. Även UFO-Sverige är med.

Vissa formationer har klart mänskliga drag – exempelvis ett slags nyckelform – och de flesta av dessa är också mycket lätta identifiera som förfälskningar.

– De som vi tror kan vara äkta är gjorda på ett sådant sätt att det är omöjligt för någonting mänskligt att göra dem, säger Mats Nilsson.

Hittills har dock mänskligheten inte fått några bevis för att varelser från andra planeter eller solsystem skulle ha besökt oss.

– Det finns trovärdiga berättelser, men inget konkret att ta på, konstaterar Mats Nilsson, och det är synd.

UFO-Sverige hoppas att deras verksamhet snart skall erkännas av statsmakterna så att UFO-forskningen kan intensifieras via statliga forskningsanslag.

– Vi vill att den etablerade forskningen tar tag i UFO-frågan, säger Mats Nilsson.

– Forskarna är storligen intresserade, inte minst astronomerna, men det är inte svenska staten.

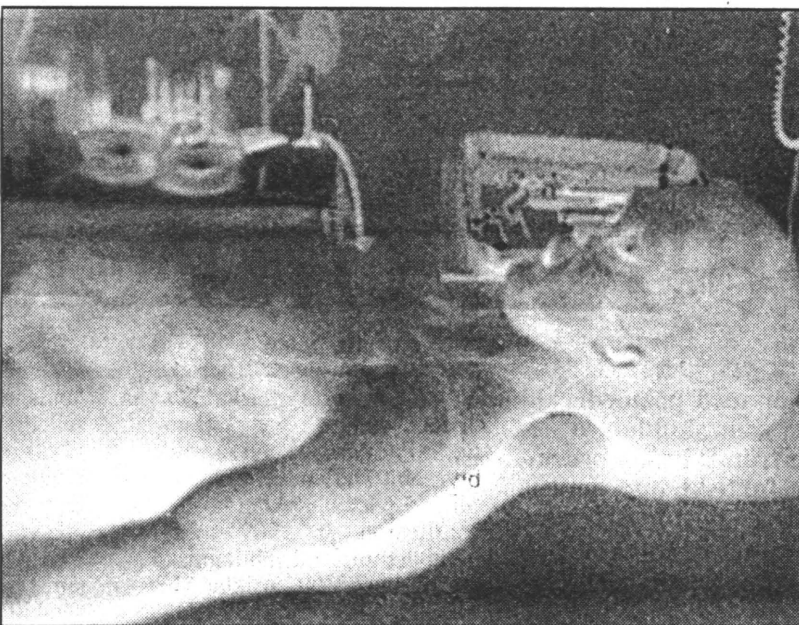
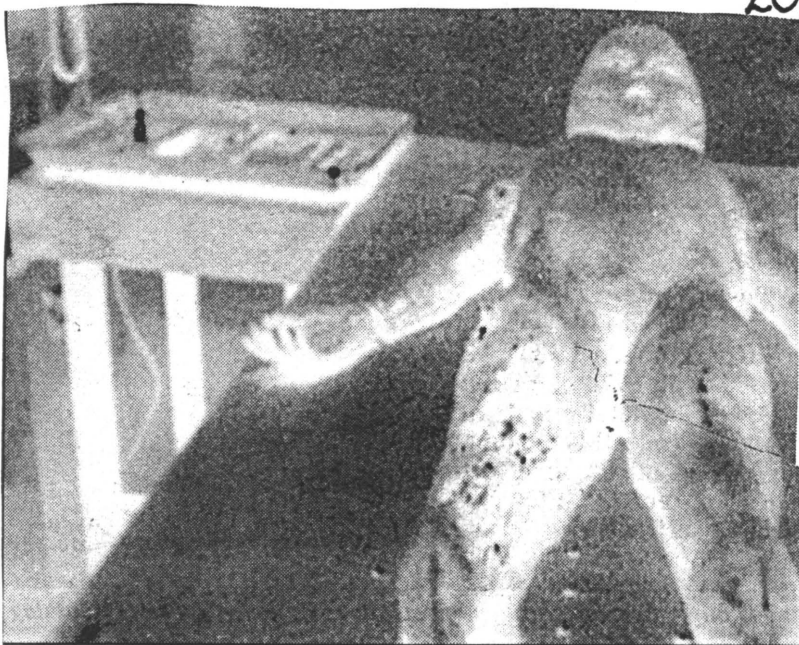
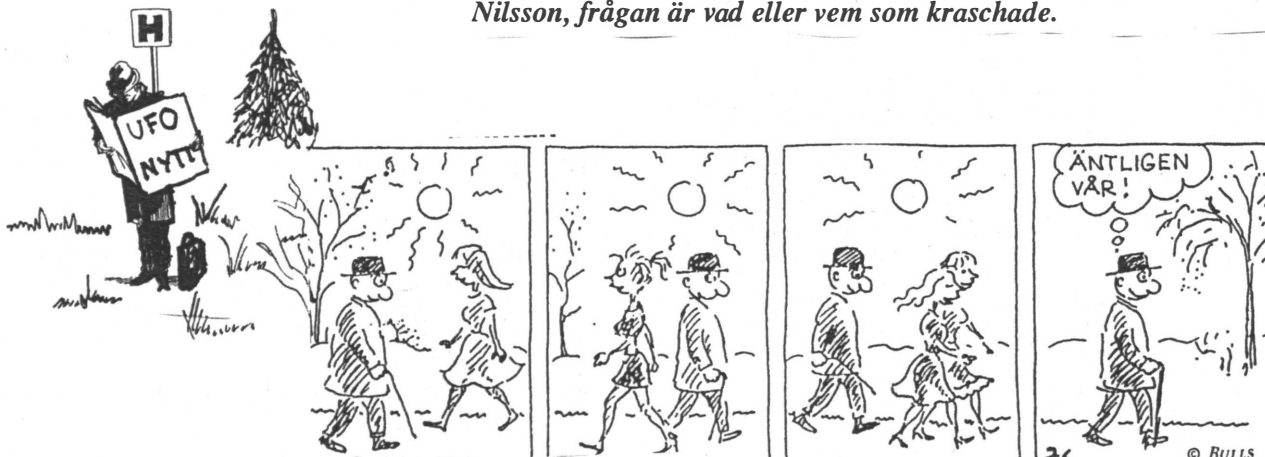

Foto: Roswell Footage.

Text och Foto:

Jonas Lersten

Bilder från "dokumentärfilmen" Besökare från yttre rymden som sändes i TV4 den 27 augusti 1995. Bilderna påstås visa en obduktion av en rymdvarelse vars farkost skall ha kraschlandat i Roswell, USA, 1947. Mats Nilsson menar att filmen sannolikt är en bluff. En krasch har dock bevisligen ägt rum, enligt Mats Nilsson, frågan är vad eller vem som kraschade.

ÄR DU INTRESSERAD AV ATT FÖLJA MED TILL NORRKPÖING
OCH "ARKIVET FÖR UFO FORSKNING" I MAJ? SKRIV ELLER
RING FÖR EXAKT DATUM.....

Kratrar på minimåne förvånar forskarna

Astronomi: Det väckte stort uppseende när det förra sommaren avslöjades att även en liten asteroid som Ida kan ha en måne i omlopp.

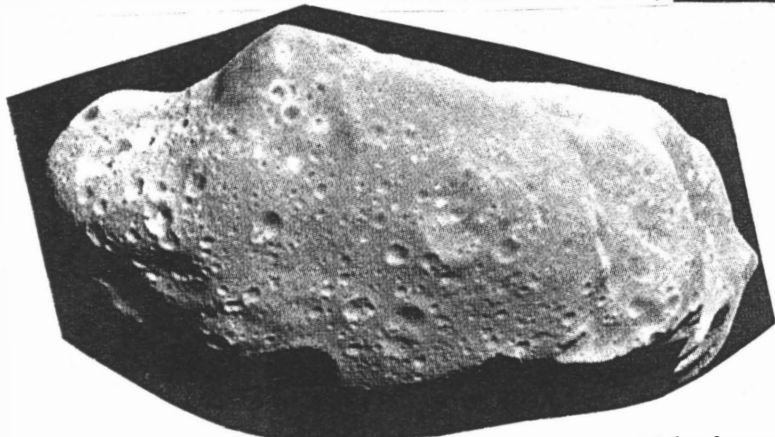
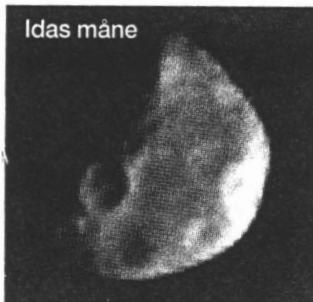
På de första fotona var månen dock bara en obetydlig prick utan detaljer, men nu har rymdsonden Galileo tagit några fotografier, som visar kratrar med en utsträckning på ned till 50 meter. Idas måne är nästan

rund och mäter 1,5 kilometer i diameter, men trots sin ringa storlek har den över ett dussin kratrar med en diameter på mer än 75 meter – den största är hela 300 meter.

Astronomerna är mycket förvånade över att finna så många kratrar på den lilla månen, för det är ett tecken på att den kanske är av samma ålder som Ida själv. Forskarna har svårt att förklara hur en bara 50 kilometer stor asteroid kan hålla fast en liten måne i miljontals år, och mysteriet blir inte mindre av att Idas kemiska sammansättning inte liknar månens. Månen kan därför inte vara en bit som lossnat från Ida vid en meteorkollision. Kanske

härstammar både Ida och månen från en större asteroid, som splittrats för länge sedan.

Upptäckten visar att vi ännu har mycket att lära om asteroiderna, och därför kommer NASA att nästa år skicka en rymdsond i en bana runt ännu en asteroid, nämligen Eros. □

Den lilla måne som går i en bana runt asteroiden Ida är till forskarnas förvåning full av kratrar. Det är ett tecken på att månen har cirklat runt den 50 km stora Ida i miljoner år.

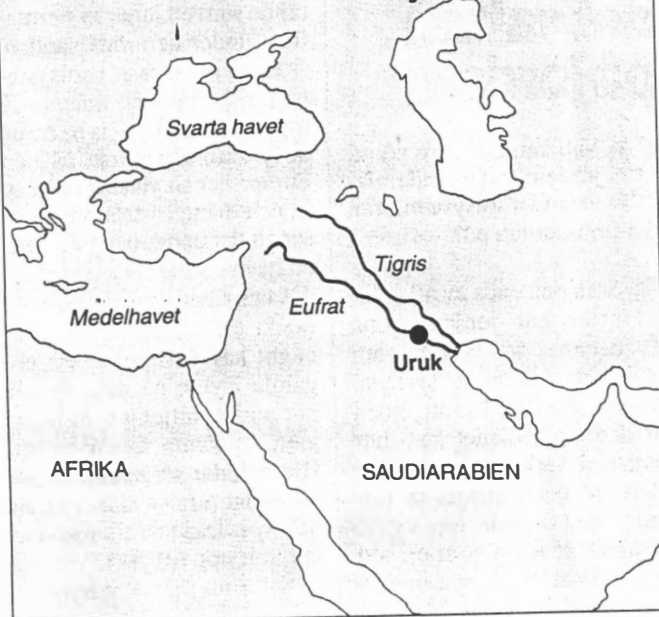
Har det funnits en syndaflod

? Har det funnits en översvämning så våldsam att den har utplånat nästan allt liv på jorden?

I Berättelsen om syndafloden i Gamla testamentet har högst sannolikt sin bakgrund i förlagor från forntidslandet Mesopotamien, nutidens Irak. Det finns tex stora likheter mellan Första Mosebok och den sumerisk-babyloniska hjälte-dikten från omkring år 2 000 f Kr om kung Gilgamesh. Efter omnämnande av en kungalängd i riket Sumer avslutas dikten med orden: "Sedan välde översvämningen in över landet".

Översvämningar var vanliga mellan floderna Tigris och Eufrat, men verkligt kraftiga översvämningar var sällsynta

Här inträffade forntidens syndaflod

En våldsam översvämning av Tigris och Eufrat omkring år 2 900 f Kr kan utgöra bakgrunden till bibelns syndaflod.

och tolkades som gudarnas straff. Syndaflodsberättelsen kan därför ha en kärna av sanning. Det var inte allt liv på

jorden som berördes, men dåtidens högkultur i staden Uruk förstördes 2 900 f Kr av en översvämning. □

Varför är cirkeln uppdelad i 360 grader

? Hur är det möjligt att cirkeln är uppdelad i 360 grader och inte i tex 400? Varför är en timme indelad i 60 minuter?

I Cirkelns indelning i 360 grader kommer från de gamla babylonierna. Babylon låg ungefär där Irak ligger idag och landet hade redan för 4 000 år sedan en mycket högt utvecklad matematik. Babylonierna använde ett talsystem baserat på talet 60. Trots att deras talsystem för länge sedan försvunnit, finner vi spår efter det i vår vardag. En timme är indelad i 60 minuter, och positioner på jorden anges efter ett gradsystem baserat på talet 60. □

● Vulkanen Etna på Sicilien skickar varje år ut 25 miljoner ton koldioxid i atmosfären.

Jo, det finns liv på Mars!

Av THOMAS
PETTERSSON

LONDON (Expressen). Forskare kan nu med stor sannolikhet säga att det har funnits och kanske ännu finns liv på planeten Mars.

Det rör sig inte om små gröna män.

"Livet" liknar enormt stora vita maskar.

Senare denna vecka inleds en konferens på forskningscentret Ciba Foundation i London där forskare runt om i världen samlas och diskuterar liv på Jorden och andra planeter, främst Mars.

Tack, Mars!

Enligt en talesman på Ciba har flera forskare kommit fram till att livet på Jorden uppstod tack vare liv på Mars.

Partiklar har forslats på meteoriter genom vårt solsystem från Mars och landat som meteoriter på Jorden.

Tidigare har forskarna trott att Mars sterila yta, mest bestående av dammig lava och ultraviolett strålning, inte kunde skapa liv.

Men spekulationerna om liv på Mars tog nyligen en oväntad vändning. Forskarna upptäckte att det fanns liv på Jorden som klarade sig utan solens värme och försörjde sig själva.

Enorma maskar

Det är organismer som lever under Jordens yta under haven och ser ut som enorma maskar. De bildar också svart rök som kommer upp från jordytan.

Forskarna tror att det kan finnas liknande liv på Mars.

De säger också att det sannolikt fanns liv på Mars för tre miljarder år sedan innan planeten började frysas ned.

Då fanns det vatten på Mars, vilket bevisas av alla dalar och berg som finns där i dag. Enligt forskarna fanns det då "stora chanser till liv" på Mars.

När kylan kom letade sig de levande organismerna, som liknar dem som upptäckts på Jorden, ner under markytan och uppsökte heta källor.

- De flesta av oss forskare tror att dessa organismer fortfarande är vid liv, säger Malcolm Walter, en geolog vid Australiens Macquarie-universitet till tidningen The Independent.

- Jag jämför den här forskningen, som just nu pågår, med de upptäcktsresande européerna på Jorden för flera århundraden sedan, fortsätter han.

Skickar ny farkost

I december i år skickar amerikanerna upp en ny rymdfarkost, kallad Mars Pathfinder, som kommer att landa på Mars för att än en gång försöka hitta bevis på att det finns liv

på den planet som kallas den Röda planeten.

Det är i dag 20 år sedan rymdfarkosten Viking misslyckades med samma uppgift.

Mars Pathfinder beräknas landa på Mars i juli 1997, då den färdats de 228 miljoner kilometrarna.

Svårt att borra

Dr Jack Farmer vid Nasa i USA säger att det inte är

möjligt med dagens teknologi att borra sig ner en kilometer under Mars markyta för att försöka hitta levande organismer.

Professor Paul Davies från Adelaide-universitetet i Australien har uppgifter som stärker tron på att livet på Jorden kommer från liv på Mars.

- Det landar 500 ton material från rymden på vår planet varje år.

Han anser att det inte alls är omöjligt att meteoriterna en gång burit med sig levande organismer från Mars.

Har levt länge

- Organismerna kan ha levt i miljontals år på meteoriter i rymden, innan de landat på Jorden och "vaknat upp".

Den mest kända meteoriten från Mars, kallad Nakhla, landade i Egypten 1911.

ÄLDSTA GROTTMÄNNISKORNA. I en grotta i sydvästra Frankrike har arkeologer hittat spår av en nära 50 000 år gammal civilisation.

Statsanställda franska arkeologer har i hemlighet undersökt grottan i Bruniquel i hela fem år. Nu har de hittat ett bränt fragment av ett björnbens som grottmänniskor

anrättade för minst 47 000 år sedan.

Det bekräftar laboratorieundersökningar med kol-14-metoden. Grottan ligger i samma del av Frankrike som de världsberömda Lascaux-grottorna, där det finns målningar och ristningar som daterats till ca 15 000 f Kr.

(TT-Reuter)

Får vi mer än ljus från stjärnorna

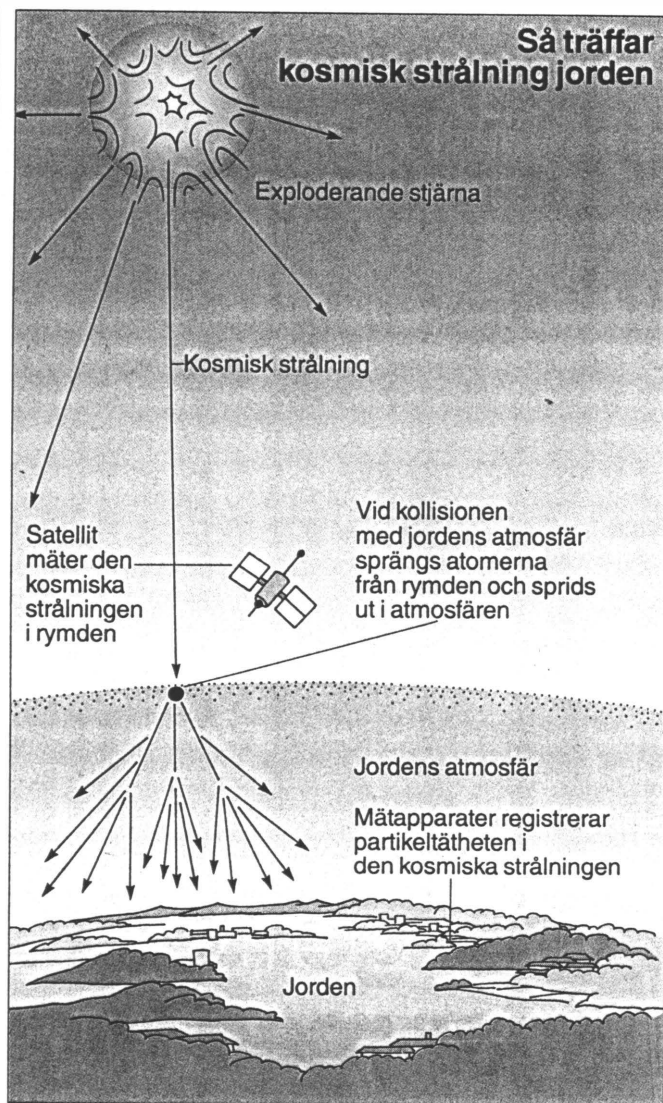
? Sänder stjärnor ut andra strålar än de vi kan se som ljus? Hur mäter forskarna över huvud taget strålning från rymden? Var kommer strålningen ifrån och vad består den av?

I Det är först under detta århundrade som astronomerna har blivit klara över att det kommer annat än ljus från stjärnorna. Den första antydning kom kort efter upptäckten av radioaktiviteten 1896. Forskarna mätte på radioaktiva ämnen och upptäckte att även när de gömde de radioaktiva ämnena bakom tjocka blyplattor, kunde de registrera strålning. Det måste finnas en okänd strålningskälla.

År 1911 försökte fysikern Franz Hess att finna källan till denna strålning genom att placera instrument i en ballong. Förvånat upptäckte han att strålningen blev starkare ju högre upp ballongen kom. Det rådde inget tvivel om att strålningen kom från universum.

Frågan var nu om denna strålning var elektromagnetisk som ljuset eller om den utgjordes av partiklar. Det klarades upp 1930, när fysikern Compton visade att den kosmiska strålningen är starkast vid de magnetiska polerna. Det betyder att strålningen måste bestå av elektriskt laddade partiklar, som avböjs av jordens magnetfält.

Sedan dess har man studerat den kosmiska strålningen noggrant. Vi vet nu att den kosmiska strålningen huvudsakligen består av atomkärnor av väte och helium, som rör sig med hastigheter nära ljusets. Det finns dock också enstaka tyngre atomkärnor i strålningen. Då den kosmiska strålningen avböjs av Vintergatans magnetfält är det omöjligt att säga exakt varifrån den kommer. Det bästa förslaget i dag är att den kosmiska strålningen huvudsakligen kommer från exploderande stjärnor som supernovor och från fjärran galaxer. □

Den kosmiska strålningen består av elektriskt laddade partiklar, speciellt väte- och heliumatomer, från exploderande stjärnor. Atomerna från rymden sprids i jordens atmosfär.

Avgörande nytt om ödlornas massdöd

Geologi: I över tio år har det pågått en häftig debatt mellan geologer, astronomer och experter på dinosaurier

om orsaken till att de stora djuren dog ut för omkring 65 miljoner år sedan. Inte alla har trott på teorin om att orsaken var en kollision med en stor asteroid.

Nya mätningar av en meteorkrater i Mexiko underbygger nu teorin. Kratern är 180 km i diameter och ligger delvis under markytan, delvis under havsbotten i Mexikanska golfen. Två grupper

av vetenskapsmän från USA har nu åldersbestämt kratern utifrån mätningar av två isotoper av gasen argon i berget i kratern. Den ena gruppen anser att kratern är 64,98 miljoner år gammal, med en osäkerhet på 50 000 år.

Den andra säger 65,2 miljoner år med en osäkerhet på 400 000 år. Med de inbyggda osäkerheterna stämmer resultaten fint överens.

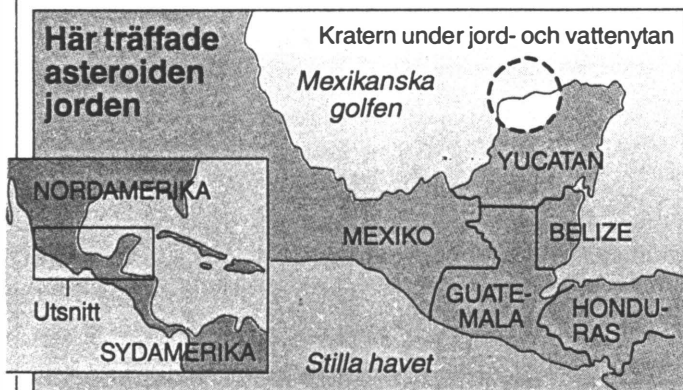
En del av klipporna, som smalt vid meteornedslaget och sedan stelnade igen, har också undersökts. Då de stelnade var de under påverkan av jordens magnetfält och detta fält har så att säga frusit inne i klippan. Det infrusna fältet motsvarar riktningen av jordens magnetfält för mellan 66,8 och 64,3 miljoner år sedan. Åter en bekräftelse på att jorden träffades av en jättestor asteroid under den tid när dinosaurierna dog ut. Meteorteorin står därmed starkare än någonsin. □

Klippor döljer 500 miljoner år gammalt vatten

Geologi: Helt inneslutet i gamla klippor har forskare i Texas hittat droppar av 500 miljoner år gammalt havsvatten. Varje droppe innehåller bara 10-11 milliliter vatten, men kan ändå analyseras.

Saltinnehållet i de små vattendropparna motsvarar som förväntat saltinnehållet i nutidens oceaner. Däremot väntar forskarna sig att få nyheter om forntidshavens innehåll av magnesium, kalcium, sulfat och koldioxid.

Dessa analyser kan dels ge kunskap om hur oceanernas kemi har förändrats genom tiderna, dels om växelverkan mellan atmosfären och oceanerna på jorden. □

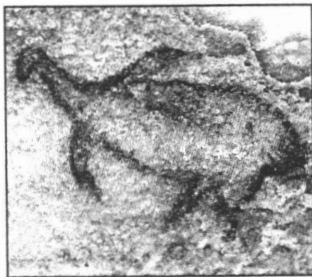
Den 180 kilometer breda meteorkratern vid den mexikanska halvön Yucatan kan i dag inte ses från markytan.

Nyfunna grott-målningar överraskar

Arkeologi: De uppseendeväckande grottmålningar som nyligen upptäcktes i grottor i närheten av Marseille i Frankrike visar sig nu vara ännu mer anmärkningsvärda än man först trodde. Till en början uppskattade arkeologerna att målningarna var cirka 12 000 år gamla, men närmare undersökningar visar nu att åldern snarare är 18 000 år.

Grottornas ingång upptäcktes av en slump av en dykare. Då den ligger under Medelhavets yta har grottorna varit dolda och skyddade i tusentals år. Läget betyder samtidigt att målningarna bevisar att Medelhavets yta en gång har legat väsentligt lägre än i dag. Denna geologiska kunskap som målningarna har lämnat kompletteras nu av biologiska upplysningar.

En del av målningarna visar sälars och pingvinliknande fåglar och är de tidigaste bevisen för att dessa djur den gången levde i Medelhavet. Sälarna finns där fortfarande idag, men fåglarna är sedan länge utdöda. Bilderna är därmed ett vittnesbörd från en tid när delar av Europa var täckt av is och klimatet vid Medelhavet liknade det vi har i Skandinavien i dag. □

En pingvinliknande fågel levde vid Medelhavet för omkring 18 000 år sedan.

Illustrerad Vetenskap nr 4/93

Planet upptäckt kring annan stjärna

24.

STOCKHOLM (TT)

Ibland är de gröna och ofta kommer de resande i tefat. Människans fascination över möjligheten till liv utanför jorden leder ofta till konstheter.

Och ibland till vetenskapliga upptäckter. Som stjärnan 51 Pegasi kring vilken forskarna nyligen upptäckt att en planet cirkulerar. Detta ökar sannolikheten för att det finns liv utanför jorden, menar astronomerna.

Vår sol är en mörk kropp inbäddad i lysande moln, bebodd av varelser anpassade till de där rådande omständigheterna. Karaktäristiken är William Herschels, engelsk astronom verksam på 1800-talet, adlad för sin upptäckt av planeten Uranus.

Percival Lowell, framgångsrik affärsman och diplomat, beslöt sig plötsligt för att ägna hela sin tid åt att söka efter liv i universum. I slutet av 1800-talet lät han i Arizona bygga ett eget observatorium. Därifrån tyckte han sig se "kanaler" på planeten Mars.

Lowell drog genast slutsatsen att de måste vara byggda av intelligent liv.

Argumenten för existensen av liv utanför jorden kan också vara rent statistiska: Med miljarder galaxer och stjärnor måste det finnas liv någonstans.

Annars spekuleras över ringar i kor-nåkrar, "oförklarliga" ljussken på nat-thimlen och tittas på TV-programmet Arkiv X.

Rykten florerar om tillfångatagna rymdmän, vilka i hemlighet hålls på amerikanska flygbaser. Suddiga foton och filmer anföras ofta som bevis.

Tvilling sökes

Men nutida astronomer letar efter helt andra argument. De utgår från antagandet att eventuellt liv finns i en miljö ganska lik vår egen. Den bör finnas runt en stjärna lik vår sol.

Runt den stjärnan ska en planet cirkulera i en bana. Helst på samma avstånd som mellan jorden och solen.

Så allra först gäller det att hitta en stjärna med samma egenskaper som vår sol. Det skulle öka sannolikheten för att ett solsystem med planeter i bana likt vårt kan ha bildats.

Många observatorier runt om på jordklotet ägnar sig åt att leta efter sådana stjärnor. Så många att sökandet efter fjärran planeter nu blivit en egen forskningsgren inom astronomin.

Man börjar med att konstatera stjärnans färg, varvid blå och vita stjärnor utesluts eftersom dessa är för heta. De orange och röda är för svala och då återstår de gula som vår sol.

Vid Geneveobservatoriet har man undersökt nära 150 stjärnor. Nyligen hittades en stjärna, döpt till 51 Pegasi, i Pegasus stjärnbild som kunde vara vår sols tvilling.

Men man kan inte se planeter med teleskop runt stjärnor på 40 ljusårs avstånd. Det är som att försöka se om det

står någon i mörkret vid en bil med heljuset på.

Forskarna få försöka att indirekt bevisa förekomsten av planeter.

Enda riktiga stjärnan

När en planet rör sig i en bana runt en stjärna påverkar den stjärnans rörelse. Rörelsen går att mäta. Förra året lyckades astronomerna Mayor och Queloz vid Geneveobservatoriet mäta en så dan förändring hos 51 Pegasi. Den sålunda avslöjade planeten är hälften så stor som Jupiter vilken är vårt solsystems största planet.

51 Pegasi ligger 7 miljoner kilometer från sin sol. Avståndet mellan solen och jorden är 150 miljoner kilometer.

Man har tidigare hittat planeter runt andra stjärnor, men alla upptäckter utom en har tagits tillbaka efter kontrollmätningar. Man har också konstaterat planeter runt en pulsar, vilket är en speciell typ av stjärna med intensivare strålning.

När Geneveobservatoriets upptäckt annonserades ut riktade andra astronomer sina teleskop mot 51 Pegasi och fick fram samma fakta. Därmed är 51 Pegasi den första "riktiga" stjärnan med planeter, enligt tidskriften Sky & Telescope. En följd är att man anar att det finns fler liknande stjärnor med planeter.

Järn eller gas

Men själva förekomsten av en jätteplanet så nära en sol gör att teorin om solsystemets uppkomst råkar i bryderi.

Man tror att vårt solsystems planeter bildades genom att småstenar kolliderade och smälte samma till större planeter, de steniga inre planeterna närmast solen och gasjättarna Jupiter och Saturnus utanför.

Hur den nyfunna planeten ser ut vet man ännu inte. Man spekulerar över om det är en stor skrynklig järnboll fem gånger större än jorden eller en mystisk gasjätte.

Om det visar sig vara en gasjätte skulle den ligga närmare 51 Pegasi än vad den innersta av våra planeter, Merkurius, gör i förhållande till solen.

Varför har gasen i så fall inte bränts av?

Året fyra dagar

Enligt astronomerna har planeten en omloppstid, vilket är samma sak som ett år, på fyra dagar och en temperatur på 1 000 grader.

Även om det knappast finns liv på just den här planeten har sannolikheten för att hitta fler planeter vid andra stjärnor ökat.

I väntan på ytterligare bevis kan man själv studera stjärnan 51 Pegasi med en vanlig fältkikare. Den finns i stjärnbilden Pegasus vid västra horisonten en tidig kväll i januari eller februari.

LEIF BLOM/TT

George Adamski, tefatskulten och Hitlers hemliga vapen

Den man som sägs ha lagt grunden till tefaten som kultfenomen hette George Adamski. Den 20 november 1952 skall han enligt egen utsago ha mött venusianen Orthon i Kaliforniens öken. Orthon skall ha landat i ett klockformat flygande tefat, varelsen skall ha varit klädd i något som påminde om en skiddräkt och ha kommunicerat med hjälp av teckenspråk.

Adamski skrev två böcker med utgångspunkt i det påstådda mötet med venusianen och blev på kuppen världsberömd. Plötsligt framträdde en rad människor som alla berättade om möten med rymdmänniskor och "tefatskulten" blev strax något av en folkrörelse. Sitt starkaste genomslag hade den i diverse ockulta grupper med

spiritism, teosofi och metafysik på programmet.

"Tefatens skapare"

Adamski själv avled 1965 men han har fortfarande anhängare runtom i världen. Huruvida Adamski var en man med alltför livlig fantasi eller om han och Orthon verkligen stötte ihop den där novemberdagen i Kaliforniens öken är än i dag föremål för heta diskussioner i UFO-kretsar.

Klart verkar under alla omständigheter stå att Adamski var den som skapade den allmänt spridda bilden av "tefatet" och "rymdmänniskan". En bild som inte minst Hollywood har vidarebefordrat. Men något UFO – enligt de nutida ufolo-

gernas definition – var inte det tefat Adamski påstod sig ha sett nedstiga i öknen. Ett UFO är nämligen ett oidentifierat flygande föremål (Unidentified Flying Object) och i samma ögonblick som Adamski identifierade det föremål han såg som ett tefat – om han nu såg något – upphörde det att vara ett UFO. Likafullt är tefaten och rymdmänniskorna – som Adamski påstod sig ha sett dem – en del av UFO-frågan.

Jung - tefastroende?

Under de år som har gått sedan Adamskis påstådda möte i öknen har ett oräkneligt antal människor intresserat sig för UFO-frågan ur vitt skilda synvinklar. Så sent som 1986

ansåg till exempel Syriens president Hafez Assad i tidskriften Time att "endast en utomjordisk makt skulle kunna skapa fred mellan supermakterna". Han skämtade inte och berättade i samma veva om ett långvarigt intresse för UFO, som han sade sig ta på fullt allvar.

Carl Gustav Jung – en av psykologins centrafigurer – sägs även han ha fascinerats att tefaten. Jung skall ha blivit varse den sprängkraft UFO-frågan har när han i en intervju uttryckte en kritisk men ändå öppen hållning till tefatens existens.

Jungs uttalande passerade obemärkt när intervjun publicerades, men fyra år senare hittade världspressen intervjun, någon stuvade om i artikeln och Jung gavs stämpeln tefats-

troende. Han dementerade skriftligt och deklarerade samtidigt sin egentliga syn på fenomenet, en enda tidning publicerade dementin.

Symbol för helhet

Jungs intresse för UFO-frågan inskränkte sig till tefatens uppträdande i drömmar, rykten och konst. Han framhöll ett flertal gånger att han inte ville ge sig in i debatten om tefatens vara eller icke vara. Däremot hade han en klar inställning till varför tefaten – som symboler – hade tagit formen av teknologiska skapelser. Enligt Jung beror det på det enkla faktum att den moderna människan lever i vetenskapens och teknologins epok. Teknologi och

rymdfärder har en sällsynt dragningskraft på nutidsmänniskan.

Själva tefatsformen, den runda skivan, är enligt Jung en arketyp – ursymbol – i det mänskliga psyket vars innebörd är psykisk helhet, men också strävan efter helhet mellan det omedvetna och medvetna.

Frälsaren från rymden

Samtidigt har – menade Jung – människans tilltro till metafysiska krafter – inte minst religionen – sjunkit så drastiskt i det moderna samhället att tefaten framstår som en sorts materialistisk ersättning för metafysiska krafter.

Frälsaren är inte längre övernaturlig, utan en rymdvarelse i ett tefat, om man så vill.

Jung ville också utfärda en varning i samband med tefatens uppdykande.

ÅRSMÖTE

25 mars kl 19.00

KONFERENSLOKALEN, ABF.

STORGATAN 19 4 TR....

LUDVIKA

KOM IHÅG

KOM IHÅG